

అఖిల

అఖిల భారత పత్రిక

జూలై 2022

దైవారాధనలా కర్మ

విషయ సూచిక

సంపాదకీయ సూచన

జూలై **2022 :** శ్రీ అరవిందుల యోగంలో కర్మలకు చాలా ప్రాధాన్యత ఉన్నది. ఈ యోగం మానవసేవపై గాని లేక యేదైనా మానసిక ఆదర్శంపై గాని పట్టుబట్టదు. కాని దైవాన్ని సేవించడం మీదే ఒత్తి చెప్తుంది. రాజసికాహంకారంపై ఒక తెరను వేసే విధంగా, తరచుగా పరోపకారం తయారైనప్పటికీ, మానవసేవ మనలను విశాలం చేస్తుంది. మరీ పూర్తి మానవ స్థితికి మనలను కట్టిపడవేసి ఉంచే ఒక, మహా అయితే, సాత్త్వికభ్రమ అవుతుందది. భువిపై తన పెన్నిధులనన్నింటినీ గ్రుమ్మరించ వీలుగా దైవానికి ఒక ప్రవాహమార్గంగా, ఒక పనిముట్టుగా అవ్వడం ద్వారా మనం, మన మానవ సూత్రానికతీతులం గావడమనే దాన్ని గురించి ఈ యోగం చెప్తుంది. ఆరాధనగా మారే కర్మల ద్వారా మన మొత్తం అస్తిత్వపు ప్రార్థన ద్వారా దీనిని అత్యుత్తమంగా చేయవచ్చు. దైవాన్ని సేవించడం వల్ల మన మానవ చేతన, క్రియా శీల దైవ చేతనతోనూ, దాని రూపాంతరీకరించు శక్తితోనూ సంపర్కంలోనికొస్తుంది. పూర్ణయోగపు ఈ పార్శ్వానికి ఈ సంచికనంకితం చేసాం.

అనువాదం : కె.వి.రావు

9849929254

ఓ దివ్యప్రేమా, అత్యున్నత విజ్ఞానమా, పరిపూర్ణ ఏకత్వమా! రోజంతా ప్రతిక్షణమూ నిన్నే తలుస్తాను. నిన్నే పిలుస్తాను. మరే కోరికా లేదు. కేవలం నిన్నే ఆశ్రయించి, నీ సేవకై అంకితమైన పరికరాన్ని, పరికరాన్ని మాత్రమే!

ఈ భావనే నా జ్ఞప్తిలో ఎప్పుడూ ఉంటుంది. నా చేతన నీలో లీనమౌగాక! నీ దైవ భావనను దర్శించనీ. ఆ భావనతోనే నేను ప్రతి విషయాన్నీ అవగాహన చేసికొందునుగాక!

ఓ దైవమా, నీ సార్వభౌమాధికారము ప్రకటితమౌగాక; నీ కార్యక్రమము సఫలమౌగాక! నీ సేవకుడు నీ సేవకే అంకితమౌగాక. నానుండి "నేను", "నా" అనేవి శాశ్వతముగా తొలగిపోవును గాక. నా అస్తిత్వమెల్ల కేవలము నీ సాధనముగా మాత్రమే మిగిలియుండును గాక!

CWM 1 : 134

శ్రీ మాత

నిజమైన సేవ

దైవారాధనలా కర్మ

ఇప్పుడే ప్రారంభం అవుతున్న మాసాన్ని ఈ ఉదయమే వీక్షించాను. ముున్ముందు నిన్ను ఎలా సేవించుకుంటానో అనిపించింది. నిశ్శబ్దంలో కూడా ఏవో ధ్వనులు అస్పష్టంగా వినిపించాయి. ఇలా వినిపించింది :

"ఇతర పరిస్థితులు ఎంత స్వల్పమైనవి. నీవు ప్రాకులాడతావు? మరింత సరళంగా ఉండు, మీ పాత నమ్మకాన్ని అభివృద్ధి చేసుకో. మనం మిగతా విషయాలలో ఇబ్బందులు పడకుండా ఉండటమే అసలైన కర్తవ్యం. సరియైన కర్తవ్యం చేపట్టలేదే అని మథన పడటం, చెడు తలపులు తెచ్చినంత శిక్షను తెచ్చిపెడుతుంది. నిశ్చల జలధిలోని ప్రశాంతత మాత్రమే నీలోని అసలైన సేవా భావాన్ని తెలుసుకునేలా చేస్తుంది".

ఈ జవాబు స్వచ్ఛమైన కాంతిరేఖలా స్వచ్ఛంగా ఉంది. విషయం కొట్టవచ్చినట్లు సునాయాసంగా అవగాహనలోనికి వచ్చింది. నిశ్చలమైన జలధిలో తేలుతున్నట్లు అనిపించింది. నాకు ఆసాంతం అవగతమైంది. సరియైన వైఖరి ఎలా ఉంటుందో తెలిసింది.

ఇక నేను కోరాల్సింది ఒక్కటే. "ఓ ఉన్నత అధిపతీ, నా సర్వోన్నత గురువర్యా, ఇదే స్థితిలో నిరంతరం ఉండేలా నాకు స్పష్టమైన అవగాహన ప్రసాదించు."

బిడ్డా నిన్ను నీవు బాధించుకోవద్దు.

ప్రశాంతం; శాంతం; శాంతం.

CWM 1:26

ఇదే స్వచ్ఛమైన తేజోవంతమైన జవాబు. వివరిస్తున్న స్థితిని ఏ సమస్య లేకుండా వివరించింది. నేను లోతైన జలాల్లో ప్రశాంతంగా తేలిపోతున్నట్లు అనిపించింది. ఉత్తమమైన వైఖరి ఏమిటో నాకు స్పష్టంగా తెలిసింది.

ఓ ఉత్తమ అధిపతీ, నా అత్యున్నత గురువర్యా. నాకు స్పష్టమైన దారి చూపు. తగినంత శక్తిని ప్రదానం చేయి. స్పష్టమైన దారి చూపు. నేను ఇదే స్థితిలో ఉండాలి.

CWM 1:20

"నీవు భగవద్గీతలో కర్మయోగసారాన్ని అందిపుచ్చుకోవాలంటే ముందుగా నిన్ను, నీ అస్తిత్వాన్ని సమస్యలను అత్యున్నత చేతనలో లీనం చేయి. ఒక సమున్నతా శక్తి ఈ ప్రపంచాన్ని నడిపిస్తున్నదని గ్రహించు. జరుగ వలసిన కార్యక్రమానికి నీవొక సాధనంగా మారు. అది చిన్నదైనా, పెద్దదైనా కావచ్చు. మార్గం ఏదైనా దానిని పూర్తిగా అంగీకరించి, నీదైన ఇచ్ఛను పూర్తిగా సమర్పించు. విచ్ఛిన్నమైన, అస్థిరమైన చిత్తముతో జీవితంలోనూ, యోగంలోనూ విజయం సాధించలేవు"

చేస్తున్న పని ఏదైనా అది 'గీతా' సారాన్ని సాధించే ప్రయోగశాలయే అని భావించాలి"

CWSA 29:238

కర్మల ద్వారా సాధన

నిష్కామ కర్మ : తొలినియమం

కర్మ చేయడంలో 'కోరిక' అనేక రూపాలలో ఎదురౌతుంది. కాని అన్నింటికంటే బలమైన కోరిక ప్రాణికానికి సంబంధించినది. అది కేవలం ఫలితం వైపే చూస్తుంది. ఇది 'ఆత్మానందానికి' దోహదపడవచ్చు. తన భావాలకు గాని, ఇతర ఆశయాలకు గాని, అహంకార జనిత భావోద్రేకాలకు గాని తృప్తిని కలిగించవచ్చు. ఇందువలన "నేను విజయం సాధించాను" అనే గర్వం కూడా వస్తుంది. మరో విధంగా చూస్తే అటువంటి సంతృప్తి భౌతిక, ఆర్థిక విషయాల కోరికలకు సంబంధించినది కావచ్చు.

ఏతావాతా ఇవ్వన్నీ అహంకారం నుండి పుట్టినవే! ఇవి మనలను భ్రమలకు గురిచేస్తాయి. మనం వాటి ప్రభావంలోనికి వస్తాము. మనకు స్వేచ్ఛ, స్వాతంత్ర్యాలు వచ్చినంత సంతృప్తి వస్తుంది. నిజానికి మనం వాటి వలన ఒక విధంగా ఉచ్చులో పడతాము. అది చిన్నదో, పెద్దదో కావచ్చు. కాని అది గ్రుడ్డి విశ్వాసాలకు సంబంధించినదే అని చెప్పక తప్పదు. అదే ఇప్పుడు ప్రపంచాన్ని నడుపుతున్నది. ఈ కారణం వలననే భగవద్గీతలో "ఫలితం మీద దృష్టి పెట్టకు" అని శ్రీ కృష్ణుడు ఉద్బోధించాడు. అదే 'నిష్కామ కర్మ'

CWSA 23 : 102

'సమత'యే కర్మయోగానికి పరీక్ష :

కర్మయోగం విధించే నియమం వలన మనలో సమతౌల్యాన్ని సాధించటం జరుగుతుంది. ఫలితాలు ప్రతిచర్యలు ఏ విధంగా ఉన్నా వాటిని పట్టించుకోగూడదు. అదృష్ట దురదృష్టాలు, గౌరవాగౌరవాలు, కీర్తి, అవమానాలు, జయాపజయాలు, ఆనంద, ఆవేదనలు మనలను కుదిపివేయకూడదు. మనపై ఏ ప్రభావము చూపకూడదు. మనసు మీద గాని, నాడీ వ్యవస్థతీరులో గాని ఏ మార్పూ రాకూడదు. అప్పుడే 'భగవద్గీతలో' చెప్పిన పరిపూర్ణ స్వాతంత్ర్యాన్ని సాధించినవారము అవుతాము. దీనికి ప్రత్యామ్నాయం లేనే లేదు. దీనికి భిన్నంగా ఏ స్వల్ప మార్పు ఉన్నా క్రమశిక్షణలో లోపం ఉన్నట్లే. మనలోనే ఏదో అజ్ఞానము, ప్రతిబంధకము ఉన్నదన్నమాట!

CWSA 23 : 103

దివ్యత్వంవైపు తొలి అడుగు :

అసలు మనం ఎలా ప్రారంభం కావాలి? ఎందుకంటే సాధారణంగా మానవులు శారీరక, ప్రాణిక, మానసిక కోరికలతోనూ, అవసరాలతోనూ పనిచేయటం ప్రారంభిస్తారు. భౌతిక, ఆర్థిక అత్యాశలూ, కీర్తికండూతి, మానసిక సంతృప్తి, అధికార దాహం, ఆనంద పిపాస కూడా ఉండవచ్చు. ఇంతేగాక నైతిక, సాంఘిక సేవలు కూడా ఇందుకు దోహదం చేస్తాయి. తాను నమ్మిన మత సిద్ధాంతాలను, రాజకీయ పార్టీల ఆశయాలను ప్రచారం చేయాలనే తహ తహ కూడా కార్యక్రమాలకు కారణభూతమవుతుంది. ఈ కారణాలు ఏవీ లేకపోతే అసలు కర్మలే ఉండవు.

భగవద్గీత ఏమి బోధించిందంటే కర్మ దైవపరంగా, దైవముఖంగా సమర్పణా భావంతో జరగాలి. అది కూడా దైవావేశంలో జరగాలి. కర్మలు దైవానికి సమర్పణలుగా మారాలి. మన మనసు, ఇచ్ఛ, హృదయము, అవగాహన,జీవితము, పరమాత్మకే సమర్పించి, దైవప్రేమ మాత్రమే మనకు ప్రేరణ కావాలి. ప్రేరణ రూపాంతరం చెందితే అదే కీలకమైన భావన అవుతుంది. అదే ఏకతా భావన పునాది. అదే ప్రేమ. అదే విజ్ఞానం.

శాశ్వతంగా ఉన్న ఇచ్ఛ కర్మలను నడిపిస్తుంది. ఈ ప్రయత్నానికి యాజమాన్యం వహిస్తుంది.

సమత, కోరికలనుండి విముక్తి కర్మలకు నిజమైన ఫలితాలు. సర్వోన్నత దైవానికి త్యాగం చేసినప్పుడే మనం దైవత్వ దిశగా తొలి అడుగు వేయగలం.

CWSA 23 : 104-5 - *శ్రీ అరవిందులు*

ప్రాణిక అస్తిత్వ పరివర్తన

అగ్ని ప్రభావం వల్ల జరిగే నీ ప్రాణిక అస్తిత్వ పరివర్తనకు సంబంధించిన చెప్పుకోదగ్గ గుర్తు, నీ ఇబ్బందులను, ఆటంకాలను చిరునవ్వుతో ఎదుర్కోగలగడం. ఇప్పటి నీవు చేరవలసి ఉన్నచోటికింకా చేరుకోలేక పోయినందున, నీ పొరపాట్లకు చింతిస్తూ, అంతా కుప్పకూలిపోయిందని బాధపడ్తూ, విషాదంలో మునిగిపోయి ఉండనవసరంలేదు. ఆ కుంగుబాటును చిరునవ్వుతో చెదరగొట్టివెయ్యి. వంద పొరపాట్లైనా నిన్నేం చేయలేవు. తప్పు చేసానని చిరునవ్వుతో గుర్తించు. ఆ తప్పును భవిష్యత్తులో తిరిగి చేయకుండేందుకు చిరునవ్వుతో తీర్మానించుకో. నీకు నిరుత్సాహం కలిగించినపుడు సంతోషం పొందే అపకార శక్తులు సృజించేవే, సమస్త కుంగుబాటు, అయోమయస్థితులు. నిజానికి వినమ్రత ఒక విషయం, కుంగుబాటు మరో విషయం. మొదటిది ఒక దివ్యచలనం, తరువాతది ఒక చాలా అనాగరిక అంధకార శక్తుల ప్రకటనం. అందుచేత సంతోషంగా నీ కష్టాలను ఎదుర్కో, రూపాంతరీకరణ మార్గం మీద అడ్డగించే ఆటంకాలను, చెదరని సంతసంతో ఎదుర్కో. శత్రువును మట్టుబెట్టడంలో అత్యుత్తమ విధానం అతని మోములోనికి నవ్వుతూ చూడటమే! రోజుల తరబడి ఒడిసి పట్టుకొని, పోరాడినప్పటికీ అతడు తరగని శౌర్యాన్ని ప్రదర్శిస్తూనే ఉండవచ్చు. కాని అతనిని చూచి ఒక్కసారి నవ్వు, అంతే, ఇహ చూసుకో అతడు దౌడుతీస్తాడు. దైవంపై దృఢనమ్మకంతో విశ్వాసంతో నవ్వే ఒక నవ్వు, మనిషికి సాధ్యమయ్యే గొప్ప విధ్వంసక శక్తి. అది శత్రుసైన్యాన్ని చెల్లాచెదురు చేస్తుంది. అతని అధికార గణంలో ప్రమాదకర భయాన్ని విస్తరింపజేస్తుంది. విజయవంతంగా నిన్ను ముందుకు తీసుకుపోతుంది.

సాక్షాత్కార ప్రక్రియలో పరివర్తన చెందిన ప్రాణికం సంతోషాన్ని పొందుతుంది. ఆ ప్రక్రియలో ఇమిడి ఉన్న సమస్త ఇబ్బందులను ఆనందానుభూతితో అంగీకరిస్తుంది. పరమ సత్యాన్ని దానికి చూపినప్పటికంటె, దాని

నిమ్న స్వభావంలోని అసత్యతను నగ్నంగా దానికి చూపించినప్పటికంటె అధిక సంతోషాన్నదెన్నడూ పొందలేదు. తన వీపు మీద ఏదో భారాన్ని మోసుకుపోతున్నట్లుగా అది యోగాన్నాచరించదు. అదొక ఆనందదాయకమైన వ్యాపకంగా చేస్తుంది. రూపాంతరీకరణకదొక షరతు అయినట్లైతే, అత్యంత దుర్గమమైనదాన్ని సైతం సహించనిష్టపడుతుంది. పితూరీ చేయకుండా, సణగకుండా, అది సంతోషంగా సహిస్తుంది, ఎందుకనంటే, అది ఆ విధంగా చేసేది దైవంకోసం గదా! విజయాన్ని చేజిక్కించుకొంటాననే అచంచల విశ్వాసం దానికుంటుంది. పరివర్తనకు సంబంధించి శ్రీ అరవిందులచే స్వీకరించబడిన మహా కార్యం చివరకు విజయంగా పర్యవసిస్తుందనే తన నమ్మకంలో, క్షణికమైన ఊగిసలాట కూడా ఎన్నడూ ఉండదు. ఎందుకనంటే అదే నిజానికి వాస్తవంగనుక. మన చేతిలో ఉన్న పనికి సంబంధించిన పర్యవసాన్ని గురించి లేశమాత్ర సంశయం కూడా ఉండదు. కేవలమది ఒక ప్రయోగం కాదు, అతి మానసపు అనివార్య ఒక అభివ్యక్తి. పరివర్తన చెందిన ప్రాణికానికి, విజయాన్ని గురించి ముందుగానే తెలుసుకొనే జ్ఞానం ఉంటుంది. పురోగతి వైపు ఒక సంకల్పాన్ని నిలిపి ఉంచుకొంటుంది. ఆ సంకల్పం ఎన్నడూ వెన్నుచూపదు. దైవ విజయాన్ని గురించిన తన నిశ్చితత్వం నుండి జనించిన శక్తిని నిండుగా అనుభూతి చెందుతుంది. తన శత్రువులను నిలువరించి చివరకు వారిని జయించిన తనలోని పారపడని శక్తి ఎరుక దానికెప్పుడూ ఉంటుంది. అదెందుకు నిర్వేదం చెందాలి లేక పితూరీ చేయాలి. రూపాంతరీకరణ జరుగబోతున్నది, దానినేదీ ఎన్నడూ ఆపలేదు. సర్వశక్తివంతుడైన వాని శాసనాన్ని భరించలేదు. అందుచేత సమస్త ఆత్మన్యూనతను, బలహీనతను నీ నుంచి దూరం చేసుకో,సుదీర్ఘ పోరాటం, శాశ్వత విజయంగా మారే ఆ గొప్ప రోజు వచ్చేంత వరకు ధైర్యంగా తీర్మానించుకో, అన్నింటినీ సహించు.

CWM 3 : 138-140

ప్రాణిక పరివర్తన చిహ్నాలు

ప్రాణికం కర్మలో సమర్పితమైనదనే దానికి గల అనేక ఇతర చిహ్నాలలో ఇవి కూడా ఉన్నాయి :

సమస్త జీవనమూ, కర్మ, ఈ సమర్పణలో, శరణాగతిలో ప్రాణిక స్వభావపు ఒక బలమైన సంతోషం అన్నీ మదర్‌వేననే (కేవలం భావం గానటువంటి, లేక ఆకాంక్షకానటువంటి) ఒక అనుభూతి. తత్పర్యవసానమైన స్థిరత్వం గల సంతృప్తి, ఆహంకారికంగా కర్మకు, దాని వ్యక్తిగత ఫలితాలకు అంటుకుపోయి ఉండడం అదృశ్యంగావడం. కాని అదే సమయంలో కర్మలో దైవకార్యం కోసం శక్తిసామర్థ్యాలనుపయోగించడంలో ఒక గొప్ప ఆనందం.

వ్యక్తి కర్మల వెనుక దైవ క్రియాశక్తి ప్రతిక్షణం, పనిచేస్తున్నదనే, నడుపుతున్నదనే సంవేదన.

ఏ పరిస్థితైనా, లేక ఘటనైనా సరే భగ్నం చేయలేని, ఎల్లపుడూ నిలిచి ఉండే విశ్వాసం. కష్టాలు సంభవిస్తే అవి మానసిక అనుమానాలను లేవనెత్తవు. లేక చేష్టలుడిగేటట్లు సమ్మతించడం జరుగదు. చిత్తశుద్ధి గల సమర్పణతో దైవశక్తి కష్టాలను తొలగిస్తుందనే ఒక సుస్థిర నమ్మకంతో ఉండడం, ఈ నమ్మకంతోపాటు ఆమెవైపు మరింత మహనీయంగా తిరగడం ఆ పని కోసమై ఆమె మీద ఆధారపడడం ఉంటుంది. నిండైన విశ్వాసం, సమర్పణ ఉన్నపుడు, సరైన సాధనోపాయాలను స్వీకరించి సరైన పనిచేసేటట్లు చేసే దివ్యక్రియాశక్తిని స్వీకరించటం జరుగుతుంది. అపుడు పరిస్థితులు తమంత తాము అందుకనుగుణంగా తయారౌతాయి, ఫలితం దృగ్గోచరమౌతుంది.

ఈ స్థితికి చేరడానికి, ముఖ్యంగా కావలసిందేమిటంటే, చెదరకనిలిచి ఉండే ఆకాంక్ష, ఆవాహన, ఆత్మ నివేదన, దారికడ్డుగా తనలో, లేక తన చుట్టుపక్కల నిలిచే వాటినన్నింటినీ తిరస్కరించే ఒక సంకల్పం ప్రారంభంలో ఎల్లపుడూ ఇబ్బందులుంటాయి. పరివర్తనకు యెంతకాలం పడ్తుందో అంతకాలమూ అవి ఉంటాయి. ఒక కుదురుకొన్న విశ్వాసం చేత, సంకల్పం, సహనం చేత వాటినెదుర్కొన్నపుడు అవి అదృశ్యమై తీరుతాయి.

CWSA 29 : 233-34

ఆదర్శవాదం, కర్మయోగం, అతిమానసయోగం :

ఏదైనా మానసిక లేక నైతిక నియంత్రణ క్రింద వ్యక్తిగత లక్ష్యసాధనకు, సంతృప్తికై చేసే పనితో సాధారణ జీవితం ఉంటుంది. దైవానికి ఒక యజ్ఞంలా తన కర్మను నివేదించడం, కోరికను జయించడం, అహం రహిత, కోరికలేని కర్మ, దైవం ఎడల భక్తి, జగచ్చేతనలోనికి ఒక ప్రవేశం, సమస్త జీవులతో

ఏకంగావడం, దైవంతో ఐకమత్యత గీత యోగంలో ఉన్నాయి. ఈ యోగం దాని చరమ లక్ష్యం అతి మానస వెలుగును క్రిందికి తీసుకురావడాన్ని స్వభావాన్ని రూపాంతరీకరించడాన్ని దానికి జత చేస్తుంది.

CWSA 29 : 238

సాధకుడు తన కర్మను తానే ఎంచుకొని, దానిని దైవానికి నివేదనగా చేయడమనేది సాధారణ కర్మయోగం - తన మనస్సు, లేక హృదయం, లేక ప్రాణికాల ఆంతరిక ప్రచోదనం ద్వారా తాను నడుపబడుతున్నాననే అర్థంలో అది తనకివ్వబడిందని అనుకొంటాడు, ఆ ఆంతరంగిక ప్రచోదనం వెనుక ఏదో జగత్సంబంధ శక్తి లేక ఆ జగత్తు దివ్యశక్తి ఉన్నదని సందేవిస్తాడు. జగత్తు కార్యానికై తనలో, ఇతరులలో సమస్త కర్మల వెనుక పనిచేస్తున్న ఏకైక దివ్య క్రియాశక్తిని తాను చూడగలిగే విధంగా తనకు తాను శిక్షణ ఇచ్చుకొంటాడు.

ప్రత్యక్ష శరణాగతికి సంబంధించిన ఆదర్శం ఒకసారి చిక్కితే, అతడు ప్రత్యక్షంగా నడిపేదానిని, లేక దివ్యమార్గదర్శకుడిని అతడు కనుగొనాలి. అందుచేత అతడు చూచేదాన్నంతా కేవలం మానసికం, ప్రాణికం లేక భౌతిక ప్రేరేపణలు అన్నీ తన స్వీయ స్వభావం నుండి లేక విశ్వప్రకృతి నుండి వస్తున్నట్లు చూచి, వాటన్నింటినీ తిరస్కరిస్తాడు. నిజమే, పూర్తి శరణాగతి విశిష్టత అనేది, ఆతడు అందుకు సంసిద్ధుడైనపుడే లభిస్తుంది.

CWSA 29 : 238

మన కృషికి నియమాలు :

మన కృషికుండవలసిన నియమాలు ఈ క్రింది విధంగా ఉంటాయి. ఈ సూత్రాలలో లేక తత్సమమైన వాటిలో అవి ఒకఆదర్శాన్ని సూచిస్తున్నాయి.

అహంలోగాక భగవంతునిలో నివసించడం, అల్పమైన అహంకార చేతనలో - చాలామంది ఉన్నట్లు - గాక, సర్వాంతరాత్మ, విశ్వాతీత చేతనలో నివసించాలి, చరించాలి.

సమస్త సంఘటనల ఎడల, సమస్త జీవుల ఎడల పరిపూర్ణ సమతాభావనతో ఉండాలి. తన ఆత్మలో అవి ఏకం, దైవంతో ఏకమై ఉన్నాయని దర్శించాలి, సంవేదించాలి. సర్వమూ తన ఆత్మలో ఉన్నాయనీ, భగవంతునిలో ఉన్నాయనీ, తాను సర్వమునందూ ఉన్నాననీ సంవేదించాలి.

అహంలోగాక, భగవంతునిలో పనిచేయాలి. ఇచటగూడా, తన వ్యక్తిగత అవసరాలు, ప్రమాణాలను బట్టిగాక పనినెంచుకోవాలి. మనకు ఊర్ధ్వానగల పరమ సత్య జీవన ఆదేశాలకు విధేయమై పనినెంచుకోవాలి. ఆధ్యాత్మిక చేతనలో మనం స్థిరంగా చాలినంతగా కుదురుకొన్న వెంటనే, మన ప్రత్యేక సంకల్పంచే లేక కదలికచే ఇకనెంత మాత్రం పనిచేయరాదు. కాని అధికాధికంగా, మనల్ని అతిశయించిన దైవేచ్ఛ మార్గదర్శకత్వం, ఆంతరిక ప్రచోదనం క్రింద పనిజరిగేటట్లు, అభివృద్ధి చెందేటట్లు అనుమతించాలి. జ్ఞానంలో, క్రియాశక్తిలో, చేతనలో, చర్యలో, దైవశక్తితో కలిసి జీవిస్తున్న ఆనందంలోనికి ఉన్నతీకరించబడడం సర్వోన్నత ఫలితం చివరిది. ఐహిక వాంఛతో, ప్రాణిక సహజాతంతో, లోనుంచి నెట్టబడడంతో, భ్రమాత్మక మానసిక స్వేచ్ఛా సంకల్పంతో నడుపబడని, పెత్తనం చేయబడని ఒక క్రియాశీల కదలికను సంవేదించడం జరగాలి. కాని తేజోమయమైన అవగాహన కలిగిన, ఒక అమృత ఆత్మానందంలో, ఒక అనంత ఆత్మ జ్ఞానంలో పరిణమించిన ఒక క్రియాశీల కదలికను సంవేదించడం జరగాలి. ప్రాకృతిక మానవుడు దివ్య ఆత్మలో, శాశ్వత ఆధ్యాత్మకు లోబడేటట్లు చేయడం, అందులో సచేతనంగా నిమజ్జనం చేయడం వల్ల ప్రాప్తించే కర్మచేయు విధానం. ఈ ప్రాపంచిక ప్రకృతికి ఎల్లకాలమూ అతీతమైనది, మార్గదర్శకత్వం వహించేదీ అధ్యాత్మ.

CWSA 23 : 101

కర్మల అతిమానస విధానం :

యధార్థంగా దివ్య కర్మలను చేసే వానిగా అవ్వాలని నీవు అనుకొంటే నీ మొట్టమొదటి లక్ష్యం సర్వకామనల నుండి, తనకే ప్రాధాన్యమిచ్చుకొనే అహం నుండి పూర్తిగా స్వతంత్రుడవై ఉండాలి. నీ సమస్త జీవనమూ పురుషోత్తమునికి ఒక నివేదన, ఒక యజ్ఞం అవ్వాలి. కర్మచేయడంలో నీ ఏకైక లక్ష్యం సేవజేయడం, స్వీకరించడం, నెరవేర్చడం, తన కర్మలలో దైవశక్తిని అభివ్యక్తం చేసే పరికరంగా తయారుగావడం. నీ, ఆమె సంకల్పం మధ్య భేదం లేకుండా ఉండేంత వరకు దివ్యచేతనలో నీవు ఎదగాలి. నీలో ఆమె అంత:ప్రేరణదప్ప మరే ఉద్దేశ్యమూ ఉండగూడదు. నీలో, నీ ద్వారా ఆమె సచేతన చర్యగాక మరే చర్య జరగరాదు.

ఈ సంపూర్ణ క్రియాశీల తాదాత్మ్యతా సామర్థ్యం నీకు లభించేంతవరకు, ఆమె సేవ కోసం సృజించబడిన ఒక అంతరాత్మను, ఒక దేహాన్ని, సమస్తాన్నీ ఆమె కోసమే చేసే వ్యక్తిననీ నిన్ను నీవు పరిగణించుకోవాలి. ఒక ప్రత్యేక శ్రామికుడిననే భావం బలంగా నీలో ఉన్నప్పటికీ, పనిచేసేది నీవే అని అనుకొంటున్నప్పటికీ, ఆమె కొరకే ఆ పని జరగాలి. సమస్త అహంకారిక ఎంపిక ఒత్తిడి వ్యక్తిగత ప్రయోజనం కోసం పడే సమస్త ఆరాటం, నీ కోసమే అనే కోరికకు సంబంధించిన సమస్తాన్నీ స్వభావం నుండి కూకటి వ్రేళ్ళతో పెరికివేయాలి. ఫలితం కోసమే అభ్యర్థన ఉండరాదు, కానుక కోసం వెంపర్లాట ఉండగూడదు. నీకు దక్కే ఒకే ఒక ఫలం దివ్యజనని సంతోషం, ఆమె కార్యాన్ని నెరవేర్చడం, నీకు ఒకే ఒక కానుక, దివ్య చేతనలోనికి, ప్రశాంతత లోనికి, బలం, ఆనందాల లోనికి ఒక నిరంతర పురోగమనం. సేవకు సంబంధించిన సంతోషం, కర్మల ద్వారా లభించే ఆనందాలు అంతరంగంలో పెరగడం అనేవి నిస్వార్థ కార్యకర్తకు చాలినంత పరిహారం అవుతుంది.

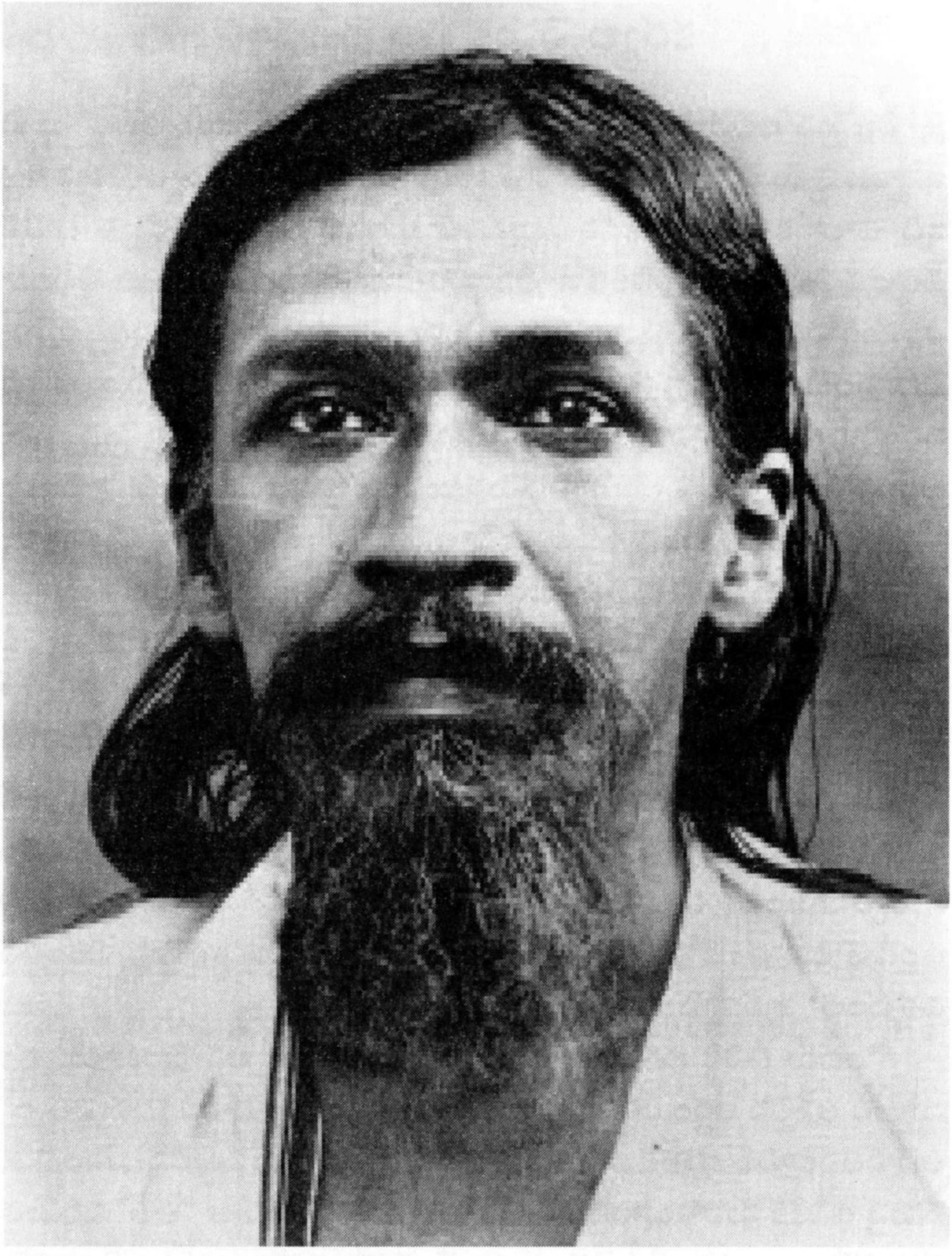
కాని నీవొక పరికరానివే గాని, కార్యకర్తవు కూడా కాదని అధికాధికంగా అనుభూతి చెందే సమయం వస్తుంది. ఎందుకనంటే, మొదట నీ భక్తి శక్తి, ఒత్తిడిచే, దివ్యజననితో నీ సంపర్కం చాలా సన్నిహితమైనదిగా అవుతుంది. అదెంతగా అలా అవుతుందంటే, ఎల్లవేళలా ఆమె ప్రస్తుత మార్గదర్శకతను పొందడానికి, ఆమె ప్రత్యక్ష ఆదేశాన్ని, ప్రేరణను, చేయవలసిన కార్యాన్ని గురించి, దానిని చేసే పద్ధతిని గురించి, ఫలితాన్ని గురించి కచ్చితమైన సూచనకై కేవలం నీవు ఏకాగ్రత వహిస్తే సరిపోయేంతగా అవుతుంది. తరువాత దివ్యశక్తి ప్రేరణ కలిగించడం, మార్గం చూపించడమే గాకుండా నీ పనులను ప్రారంభించి, కొనసాగిస్తున్నదని నీ కదలికలన్నింటికీ మూలం ఆమెయేననీ, నీ శక్తులన్నీ ఆమెవేననీ, మనఃప్రాణదేహాలు ఆమె చర్య జరుపుతున్నట్లెరిగిన, సంతసం నిండిన పరికరాలనీ, ఆమె క్రీడకాలంబనాలనీ, భౌతిక విశ్వంలో ఆమె అభివ్యక్తికి మూసలనీ నీవు తెలుసుకొంటావు. ఈ ఐకమత్యత, ఆధారపడడం కన్న సుఖప్రదమైన పరిస్థితి మరేదీ ఉండదు. ఎందుకనంటే ఈ అడుగు, ఈ అజ్ఞానపు ఒత్తిడి, అందులో బాధపడుతూ సాగుతున్న జీవితపు సరిహద్దు రేఖ నుండి నిన్ను ఆవలకు, ఎచటనో ఉన్న నీ ఆధ్యాత్మిక అస్తిత్వ సత్యంలోనికి, దాని ప్రగాఢ శాంతి దాని తీవ్ర ఆనందంలోనికి తీసుకుపోతుంది.

చిట్టచివరి పరిపూర్ణత

ఈ పరిపూర్ణత ఇలా కొనసాగుతుండగా, ఎప్పటికంటే ఎక్కువగా ఆవశ్యకమైన విషయం నీ అహం మాలిన్యాలనుంచి, వక్రీకరణాలనుంచి నిన్ను నీవు స్వతంత్రంగా ఉంచుకోవటం... గట్టిగా ఆశించడాలు, పట్టు బట్టడాలు (హఠం) అనేవి మెల్లగా నీలోనికి చొరబడి నీ ఆత్మ-సమర్పణను, త్యాగాలను మలినపరచకుండా జాగరూకత వహించాలి. ఎటువంటి నిబంధనలనూ విధించకూడదు. నిన్ను వశపరచుకొన్న మహదాధిపత్యశక్తిని స్వాధీనం చేసుకోవాలని గట్టిగా కోరుకోవడం జరగకూడదు. పనిముట్టుకు గర్వమనేది ఉండకూడదు. నీ ద్వారా పనిచేస్తున్న మహత్తరమైన శక్తులను వక్రీకరించి స్వకీయ వినియోగానికి లేదా స్వీయవ్యక్తిగతమైన, వేరైన సంతృప్తికి మనస్సులోగాని లేదా ప్రాణికంలోగాని లేదా భౌతిక భాగాలలోగాని అనుమతి నొసగకూడదు. నీ విశ్వాసమూ, నీ చిత్తశుద్ధీ, నీ ఆకాంక్ష పరిశుద్ధతా సంపూర్ణంగా ఉండి, అస్తిత్వంలోని అన్ని తలాలకూ, పొరలకూ వ్యాప్తి చెందాలి. అప్పుడు నిన్ను కలవరపరిచే ప్రతి ఒక్క మూలకమూ, వక్రీకరణకు గురిచేసే ప్రభావాలూ క్రమక్రమంగా నీ ప్రకృతినుండి రాలిపోతాయి.

ఈ పరిపూర్ణత చిట్టచివరి దశకు చేరేది సంపూర్ణంగా నీవు దివ్యమాతతో తాదాత్మ్యం చెందినప్పుడు. నీవు ఇక ఎంతమాత్రం మరొక, వేరైన అస్తిత్వముగాను, పనిముట్టుగాను, సేవకుడుగాను లేక పనివాడుగాను కాకుండా నిజంగా ఒక శిశువుగా, ఆమె చైతన్యంలో, శక్తిలో శాశ్వతమైన అంశగా నీకు నీవు అనుభూతి చెందినప్పుడు. ఎల్లప్పుడు ఆమె నీలోఉంటుంది, నీవు ఆమెలో ఉంటావు. నీ సమస్త ఆలోచనలు, చూడడం దగ్గర్నుంచి నీ కర్మ, నీ శ్వాస, కదలికలు సైతం ఆమెనుంచే వస్తున్నాయనీ, ఆమెవేననేది నీకు నిరంతరమైన, నిరాడంబరమైన, సహజమైన అనుభవం అవుతుంది. నీవు ఒక వ్యక్తిగా, ఆధిపత్యశక్తిగా, ఆమె ద్వారా, ఆమె నుంచి రూపుదిద్దుకు న్నావని, క్రీడకోసం ఆమెనుంచి బయల్పరచబడ్డావని, అయినప్పటికీ ఆమెలోనే భద్రంగా ఎల్లప్పుడూ ఉంటావని, ఆమె అస్తిత్వ అస్తిత్వంగా, ఆమె చేతన చేతనగా, ఆమె శక్తి శక్తిగా, ఆమె దివ్యానంద ఆనందంగా నీకు నీవు తెలుసుకుంటావు, దర్శిస్తావు, అనుభూతి చెందుతావు. ఈ పరిస్థితి సంపూర్తిగా ఉన్నప్పుడు, ఆమె అతిమానసశక్తులు స్వేచ్ఛగా నిన్ను కదలించగలిగినప్పుడు, అప్పుడు నీవు దివ్యకర్మలకు పరిపూర్ణుడవవుతావు. జ్ఞాన, ఇచ్ఛ, కర్మలు కచ్చితంగా, నిరాడంబరంగా, ప్రకాశమానంగా, అప్రయత్నంగా, దోషరహితంగా, పరాత్పరుని నుంచి బయల్వెడలే ప్రశాంతతగా, శాశ్వతుని దివ్య గమనంగా అవుతాయి.

CWSA 32 : 12 - 13 — *శ్రీ అరవిందులు*

డిసెంబర్ 29, 1916

ఓ నా ప్రియమైన దివ్యప్రభూ, నీ దివ్యప్రేమ పనిముట్టుగా ఉండేటట్లు నాకు ఉపదేశించు.

CWSA 32 : 641 — *శ్రీ అరవిందులు*

కర్మల వెనుక గల దైవేచ్ఛ

నిజమైన అభివృద్ధి అసలైన మూలంలోను, ఆత్మ-నియంత్రణలోను ఏ ఇష్టాయిష్టాలు లేకుండా ఎంచుకోవడం, కోరిక లేకుండా కర్మల నిర్వహణ. ఇది చాలా కష్టమైన పని. ఈ భావనలో ఎంపిక అనేది సత్యమైన దానిని దర్శించడం, దానిని ఉనికిలోకి తీసుకురావడంగా ఉంటుంది. ఆ విధంగా ఎంచుకోవడం, ఏ విషయాన్నైనా, ఏ వ్యక్తినైనా, కర్మనైనా, పరిస్థితినైనా ఎటువంటి కనీసపు పక్షపాతమైనా లేకుండా ఎంచుకోవడం అనేది సర్వసాధారణ మానవ అస్తిత్వానికి కచ్చితంగా చాలా కష్టమైన పని. అయినప్పటికి ఒక వ్యక్తి ఏ విధమైనటువంటి ముందస్తు అభిప్రాయాలు లేకుండా, ఆకర్షణలన్నింటికీ, ఇష్టాలన్నింటికీ అతీతంగా, స్వేచ్ఛగా, మార్గదర్శనం చేసే దివ్యసత్యం మీదనే కేవలం స్థిరంగా, దృఢంగా తన చిత్తాన్ని నిలిపి కర్మనాచరించడం నేర్చుకోవాలి. ఆ విధంగా దివ్యసత్యానికి అనుగుణంగా ఆవశ్యకమైన కార్యాన్ని ఎంచుకున్నవాడై, ఏ కోరికా లేకుండా ఆ వ్యక్తి కర్మ చేయాలి.

నిన్ను నీవు జాగ్రత్తగా పరిశీలిస్తే, కర్మ చేయటానికి ముందు నీలో ఒక అంతరంగ ప్రేరణ, ఏదో నిన్ను ముందుకు నెట్టేటువంటి దాని అవసరం నీకు ఉంటుంది. ఈ ప్రేరణ సాధారణ మనుషులలో సర్వసాధారణంగా ఉండే కోరిక. ఈ కోరికను దివ్యసత్యం ఒక స్పష్టమైన, కచ్చితమైన, నిరంతర దర్శనంతో పున:స్థాపించాలి.

కొందరు దీనిని భగవద్వాణి, భగవానుని దివ్యేచ్ఛ అని అంటారు. ఈ మాటల అసలైన అర్థం తప్పుగా చిత్రీకరించబడ్డది. నేను దానిని "దివ్యసత్యం" అని పిలవటానికి ఇష్టపడతాను. కనుక ఇది మనం పేరుపెట్టలేనటువంటిదీ, సమస్త ఉనికికి మహామూలమూ, మహాలక్ష్యమూ అయిన ఆ "తత్" పరిమిత దృక్పథమే అయినప్పటికీ నేను కావాలనే భగవంతుడు (గాడ్) అనే పదాన్ని వాడటం లేదు. కారణం మతాలు దీనిని సర్వశక్తిమంతుడైన ఒక అస్తిత్వానికి, ఎవరైతే ఈ సృష్టికి వేరుగా, బాహ్యంలో ఉన్నాడో ఆయనకు వాడారు కనుక. ఇది నిజంకాదు.

అయినప్పటికీ, భౌతిక తలంలో ఈ తేడా స్పష్టం. కారణం ఇంకా మనం ఎంతమాత్రమూ అలా ఉండాలని కోరుకోని దానిగానే ఉన్నాం, అతడు, మనం ఏమవ్వాలని కోరుకుంటున్నామో అదంతా తానే అయి ఉన్నాడు.

CWM 4 : 1 - 2

ఇచ్ఛను దృఢంగా ఉంచుకో

ఇచ్ఛను దృఢంగా ఉంచుకో, తిరుగుబాటు చేసే భాగాలను చెప్పినట్లు వినని అల్లరి పిల్లలలాగా పరిగణించు. వారి మీద నిరంతరంగా, ఓర్పుతో పనిచేయి. వారి తప్పులను వారికి చూపించి, ఒప్పించు.

నీ చైతన్యపు లోతులలో చైత్యపురుషుడున్నాడు. దైవం దేవాలయం నీలోనే ఉన్నది. ఈ కేంద్రం చుట్టూ వేరుగా ఉండే భాగాలన్నింటినీ ఏకీకరించవలసిన అవసరం ఉంది. ఒకసారి నీవు గనుక చైత్యపురుష చైతన్యాన్ని, దాని ఆకాంక్షను అందుకోవడం జరిగితే, ఈ సందేహాలు, కష్టాలన్నీ పటాపంచలైపోతాయి. దానికి కొంత ఎక్కువో, తక్కువో సమయం పట్టవచ్చు. కాని చిట్టచివరికి నీవు కచ్చితంగా సఫలీకృతుడవవుతావు. ఒకసారి గనుక నీవు దైవం వైపు మరలి, "నేను నీవాడనవ్వాలని కోరుకుంటున్నాను" అని అంటే, దైవం సరేనంటాడు. అప్పుడు ప్రపంచమంతా ఏకమైనా దైవం నుంచి నిన్ను దూరం చేయలేదు. ఎప్పుడైతే కేంద్ర అస్తిత్వం తనకు తాను సమర్పణ చేసుకుంటుందో, ప్రధానమైన కష్టం అదృశ్యమైపోతుంది. బాహ్య అస్తిత్వం ఒక పొరలాంటిది. సాధారణ మానవులలో ఈ పొర ఎంత గట్టిగాను, మందంగాను ఉంటుందంటే, వారికి వారి అంతరంగంలోని దైవం ఎరుక ఉండదు. ఒకసారి గనుక, కేవలం ఒక్క క్షణమైనా, అంతరంగ అస్తిత్వం "నేనిక్కడ ఉన్నాను, నేను నీ వాడిని" అని అంటే, ఒక వంతెనలాంటి నిర్మాణం జరిగి, కొద్దికొద్దిగా పై పొర పలచనై, పలచనై, రెండు భాగాలూ పూర్తిగా కలిసిపోతాయి, అంతరంగం, బాహ్యం ఒకటైపోతాయి.

CWM 3 : 7

దైవసంకల్పాన్ని గుర్తించడం :

మీరు అడగవచ్చు, దైవసంకల్పం మమ్మల్ని ఎప్పుడు కర్మ చేసేలా చేస్తుంది? అది ఎలా తెలుసుకోవాలి. దైవసంకల్పాన్ని గుర్తించడం కష్టమైనది కాదు. అది నిర్దిష్టమైనది. ఆ మార్గంలో అంతగా ముందుకు కొనసాగలేకపోయినా మీరు తెలుసుకోవచ్చు. ఆ స్వరాన్ని మీరు తప్పనిసరిగా వినాలి, హృదయంలో ఇక్కడ ఉన్న ఆ చిన్న స్వరం మీరు వినాలి. ఒకసారి ఆ వినడానికి అలవాటుపడితే, మీరు దైవసంకల్పానికి (విరుద్ధంగా) వ్యతిరేకంగా ఏదయినా చేస్తే, మీరు ఒక అసౌకర్యాన్ని అనుభూతి చెందుతారు.

ఆ తప్పుదారిని మీరు అంటిపెట్టుకొని ఉన్నారంటే, మీరు చాలా కలవరపడతారు. అయితే, మీరు కనుక మీ అశాంతికి ఏదో ఒక సాకుని కారణంగా చెప్పి, మీ తప్పుదారిలో ముందుకు సాగిపోతే, మీరు క్రమంగా గ్రహణశక్తిని కోల్పోతారు. ఆఖరికి మీరు అన్ని విధములా తప్పులు చేస్తూ సాగిపోవచ్చు. ఎటువంటి అసౌకర్యానికీ లోనవరు. కానీ ఒక్కసారి మీకు చిన్న ఇబ్బంది అనిపించినప్పుడు మీరు ఆగి మీ అంతరాత్మను ప్రశ్నిస్తే "దీనికి కారణమేమిటి" అని, అప్పుడు మీకు సమాధానం దొరుకుతుంది. మొత్తం విషయమంతా చాలా స్పష్టంగా తెలుస్తుంది. మీరు ఆగి ఆ కారణం కోసం చూసినప్పుడు, సంపూర్ణంగా, సూటిగా, నిజాయితీగా ఉండండి. మొదట మీ మనస్సు చాలా అందమైన ఆమోదయోగ్యమైన వివరణను నిర్మిస్తుంది. దానిని కొంచెం కూడా అంగీకరించకుండా దానిని దాటి చూడండి, అడగండి. "ఈ కదలికల వెనక ఉన్నదేమిటి?" "నేనెందుకు ఇది చేస్తున్నాను?" చివరికి ఎక్కడో ఒక మూలన మీరు కనుక్కొంటారు, ఒక చిన్న అలను, మీ వైఖరిలో ఒక చిన్న తప్పు మలుపు లేక మెలికను. దీని వల్ల ఇబ్బంది, కలవరపాటు కలుగుతున్నాయని మీకు తెలుస్తుంది.

CWM 3 : 8 - 9

ప్రేరణ మార్పు

మానవులు సాధారణంగా ప్రాణికంనుండి పొందిన ప్రేరణలతో పనిచేయడం లేదా వారి వ్యవహారాలు కొనసాగించడం అంటే అవసరాలు, సంపదమీద కోరిక, లేక విజయము లేదా హోదా లేదా అధికారం, కీర్తి లేదా కార్యాచరణకు పురికొల్పడం లేదా సామర్థ్యాలను వ్యక్తపరచడంలో ఆనందం, వారు వాళ్ళ సామర్థ్యానికి తగినట్లుగా విజయం సాధించడమో లేక విఫలమవడమో, పనిలో ఉన్న శక్తి లేక అదృష్టమో లేక దురదృష్టమో వారి స్వభావానికి లేక కర్మకి ఫలితంగా వస్తుంది. ఒకరు ఎప్పుడయితే ఈ యోగాన్ని తీసుకొని, వారి జీవితాన్ని దైవానికి పవిత్రంగా అంకితం చేయాలని కోరుకుంటారో ప్రాణిక సాధారణ ప్రేరణలన్నీ ఇక ముందు పూర్తిగా స్వేచ్ఛను కల్గి ఉండవు. వాటిని మరొకటి భర్తీ చేయాలి. ప్రధానంగా మానసిక, ఆధ్యాత్మిక ఉద్దేశ్యం ఇది. సాధకుడికి మునుపటిలా అదే శక్తితో పనిచేయడానికి వీలు కల్పిస్తుంది. ఇది కూడా తనకోసం కాదు, దైవంకోసం. సాధారణ కీలకమైన

ఉద్దేశ్యాలు లేదా ప్రాణికశక్తి ఇకపై స్వేచ్ఛగా పనిచేయలేకపోతే, వేరొకదానితో భర్తీ చేయకపోతే, పనిలో పెట్టబడిన ఒత్తిడి లేదా శక్తి క్షీణించవచ్చు లేదా విసయాన్ని ఆజ్ఞాపించే శక్తి ఇకపై ఉండకపోవచ్చు. నిజాయితీగల సాధకునికి కష్టం అనేది తాత్కాలికం. కానీ, అతను తన సమర్పణలో లేదా తన వైఖరిలో లోపాన్ని చూసి దానిని తొలగించుకోవాలి. అప్పుడు, దైవికశక్తి అతని ద్వారా స్వయంగా పనిచేస్తుంది. దాని ప్రయోజనాల కోసం అతని సామర్థ్యాన్ని ప్రాణశక్తిని ఉపయోగిస్తుంది.

మీ విషయానికొస్తే చైత్యపురుషుడు మీ మనస్సులో ఒక భాగం మిమ్మల్ని యోగానికి దగ్గరచేసింది, దానికి సిద్ధపడింది. కానీ ప్రాణిక స్వభావం లేదా దానిలో ఎక్కువ భాగం ఇంకా చైత్యపురుష కదలికకు అనుగుణంగా లేదు. చురుకైన ప్రాణిక స్వభావ అవిభక్త సమర్పణ ఇంకా పూర్తిగా జరగలేదు.

CWM 29 : 233 *శ్రీ అరవిందులు*

కర్మల లక్ష్యం

ఒక సాధనోపాయం

★ పని మాత్రమే లక్ష్యం కాదు. పని ఒక సాధనోపాయం.

★ దివ్యక్రియాశక్తికి తెరచుకున్న చేతనతో చేసిన పని, తప్పకుండా సాధనే అవుతుంది.

★ సాధన లేకుండా యోగ లక్ష్యాన్ని అందుకోలేము. పనిని సాధనలో భాగంగా పరిగణించాలి. వాస్తవానికి నీవు పనిచేస్తున్నపుడు, పని గురించే ఆలోచించాలి. దైవ స్ఫురణతో, వాహకంగా యోగ చేతనతో నీవు నేర్చుకోగలవు.

ఆధ్యాత్మిక పవిత్రీకరణ

★ పారితోషికం లేదా వ్యక్తిగత ప్రయోజనం లేదా పరిహారం లేకుండా ఇతరుల కోసం లేదా పనికోసం చేసిన పనినే సాధారణంగా అనాసక్తితో కూడిన పని అని భావిస్తాం. కానీ యోగంలో ఎటువంటి నిబంధన లేదా కోరిక లేకుండా సమర్పణగా దైవంకోసం నిష్కామంగా చేసిన పని అని అర్థం - ఎందుచేతనంటే అది దైవేచ్ఛ లేదా దైవం పట్ల ప్రేమతో మాత్రమే అది జరుగుతుంది.

★ నీ అంతర్గత పురోగతి, పరిపూర్ణత కోసం యోగాన్ని ఆచరించుట మాత్రమేగాక దైవం కోసం కూడా పని చేయడం అనేది నీ లక్ష్యం అవ్వాలి.

★ ఆధ్యాత్మికంగా పవిత్రీకరించే పని ఏమిటంటే వ్యక్తిగత ఉద్దేశ్యాలు లేకుండా, కీర్తి లేదా ప్రజలలో గుర్తింపు లేదా ప్రాపంచికమైన ఘనత పట్ల కోరిక లేకుండా, ఒకరి మానసిక లక్ష్యాలు లేదా కీలకమైన కోరికలు అభ్యర్థనలు లేదా భౌతిక ప్రాధాన్యతలపై బలవంతం చేయకుండా, అహంకారం లేదా అసంపూర్ణమైన ఆత్మనిశ్చయం లేదా హోదా లేదా ప్రతిష్టల కోసం అభ్యర్థన లేకుండా, దైవం కోసం మాత్రమే, దైవ నిర్ణయం మేరకు మాత్రమే చేసిన పని. అహంకారపూరితంగా చేసిన పనంతా అజ్ఞాన ప్రపంచంలోని వ్యక్తులకు మంచిదైనప్పటికీ యోగం కోరే వారికి ఉపయోగముండదు.

★ ఏ భావన, చేతనతో పనిచేసామో అదే దానిని యౌగిక కర్మగా చేస్తుంది. అంతేగాని స్వయంగా కర్మ యౌగిక కర్మ అవ్వదు.

★ ప్రతిఫలం కోసం ఏదైనా జేయుట యోగ నియమానికి విరుద్ధం. ఎవరైనా ఒక పనిని అది సరయినందున లేదా దైవం కోసం చేయాలి అంతేగాని ప్రతిఫలంకోసం కాదు.

CWSA 29 : 231 - 33

పని ప్రయోజనం

పని చేస్తూ ఉండుట అంతర్గత అనుభవం, బహిర్గత అభివృద్ధి మధ్య సమతుల్యత సాధించుటలో సహాయపడుతుంది. లేకపోతే ఏకపక్షీయత పెరుగుతుంది. నిర్దిష్టత, సమతుల్యతా లేమి వృద్ధి చెందుతుంది. అంతేకాకుండా దైవం కోసం సాధనాపర పని చేయుట కూడా అవసరం. కారణం ఏమిటంటే తుదకు సాధకుడిని అంతర్గత వృద్ధి నుండి బహిర్గత ప్రకృతి, జీవనంలోకి తీసుకురావడానికి పని వీలు కల్పిస్తుంది, సాధనను సమగ్రం చేయుటలో సహాయకారిగా అవుతుంది.

CWSA 29 : 240

దైవకార్యానికి శిక్షణ

ఇక్కడ చేసిన పని, ప్రపంచంలో చేసిన పని ఒకటి కాదు. అక్కడ చేసిన పని ప్రత్యేకంగా దైవకార్యం కాదు. అది ప్రపంచంలో సాధారణమైన పని మాత్రమే. కానీ దానిని ప్రతి ఒక్కరూ ఒక శిక్షణగా, కర్మయోగ భావనతో

చేయాలి. ఏ విధమైన పని చేస్తున్నామని కాదు. ఏ విధమైన భావనతో చేస్తున్నామనేదే ముఖ్యం. దానిని గీతలో చెప్పిన విధంగా నిష్కామంగా, ఏ బంధం లేకుండా, అయిష్టంగా కాకుండా, పురోగతికోసం లేదా పై వారిని సంతృప్తి పరచుటకు కాకుండా, వారికి అప్పగించిన పనిగా మాత్రమే నిర్వర్తించాలి. అది ఒక అంతర్గత శిక్షణ మాత్రమే. అంతకుమించి మరేమీ కాదు. ప్రతి ఒక్కరూ ఈ మూడు విషయాలు సమత్వం, నిష్కామం, అంకిత భావంతో నేర్చుకోవాలి. కార్యమనేది దాని కోసం కాదు. ఒకరు దానిని నిర్వర్తించుటను, దానిని నిర్వర్తించే విధానాన్ని దైవానికి సమర్పించాలి. ఆ విధమైన భావనతో చేసినపుడు ఏ పని అనేది ముఖ్యం కాదు. ప్రతి ఒక్కరూ తమకు తాము ఆ విధంగా శిక్షణ ఇచ్చుకున్నట్లయితే, దైవంకోసం నేరుగా ప్రత్యేక పనిని (ఆశ్రమ పని వంటిది) ఏ రోజునైనా అప్పగించినపుడు దానిని సరైన విధానంలో చేయుటకు సంసిద్ధుడవుతాడు.

అవును నిజమే! పని ఉత్తమ ప్రయోజనం అదే! అది ప్రకృతిని పరీక్షిస్తుంది. సాధకునికి అతని బాహ్యంలోని లోపాలను చూపిస్తుంది. లేకపోతే వాటిని గమనించలేకపోవచ్చును.

CWSA 29 : 240 - 241

స్వభావ దోషాలను రూపుమాపుకొనుము :

పని చేయకుండా ఉండటానికి కారణంగా దోషాలను అంగీకరించడం కాకుండా దోషాలను తొలగించుకునేందుకు సాధనగా పనిని చేయుట ఉత్తమ విధానము. మీ స్వభావంలోని మార్చలేని నియమాలుగా ఈ ప్రతిక్రియలను అంగీకరించడం కాకుండా అవి ఎక్కువ కాలం కొనసాగవు అని మీ మనస్సుకు చెప్పుకోవాలి. చేతనను శుద్ధి చేయుటకు, వాటిని పూర్తిగా నిర్మూలించుటకు శ్రీమాత శక్తి సహాయాన్ని అర్థించాలి.

శరీరంలో ఇబ్బందులు తప్పనిసరిగా రావాలని నీవు విశ్వసిస్తే అవి సహజంగానే వస్తాయి. అలాకాకుండా నీ మనసులో అవి రావని, ఒక ఆలోచన, ఇచ్ఛను నిలుపుకుంటే అవి రావు. అవి వచ్చేందుకు ప్రయత్నిస్తే వాటిని తిరస్కరించాలి. మీ నుండి దూరంగా పారద్రోలాలి.

సాధకునికి బాహ్య ఇబ్బందులు, కష్టాలు, విపత్తులు, ఈర్ష్య, రాజసిక కోరికలను అధిగమించుటకు సర్వస్య శరణాగతికి మార్గం మాత్రమే.

విజయంపై దృష్టి నిలిపినంత కాలం వారు కొంతగానైనా అహంతో చేసినట్లవుతుంది. ఇబ్బందులు, బాహ్య కష్టాలు ఆ విధంగా ఉన్నట్లు, చూపడానికి, పూర్తి సమతాస్థితికి రావలసిందిగా హెచ్చరిక మాత్రమే. దానర్థం విజయశక్తిని పొందకూడదని కాదు. చేస్తున్న పనిలో తక్షణ విజయం అన్నింటికన్న ముఖ్యమని కాదు. ఆ శక్తిని స్వీకరించి, ఉన్నతమైన, అత్యున్నతమైన సరైన దృష్టిగా తీర్చిదిద్దుకోవాలి. అంతర్గత శక్తిని వృద్ధి చేసుకోవాలి. దీనిని చాలా ప్రశాంతముగా, ఓపికగా, ప్రస్తుత విజయం లేదా వైఫల్యాలతో పొంగిపోకుండా లేదా కృంగిపోకుండా నిర్వర్తించాలి.

పనిలో సరైన వైఖరి

పనిలో ఆధ్యాత్మిక ప్రభావం మన అంతర్గత వైఖరిపై ఆధారపడి ఉంటుంది. ముఖ్యమైనది ఆ పనిలో పెట్టే సమర్పణ స్ఫూర్తి. పనిలో శ్రీమాతని స్మరించుకోగలిగితే లేదా ఒక నిర్దిష్ట ఏకాగ్రత ద్వారా శ్రీమాత ఉనికిని లేదా పనిని చేయిస్తున్న శక్తిని అనుభూతి చెందితే, అది ఆధ్యాత్మిక ప్రభావాన్ని మరింత ముందుకు తీసుకువెళుతుంది. చీకటి, అలజడి, నిస్పృహలతో ఎవరైనా ~~ఈ~~ పనులను చేయలేకపోయినా, పనికిగల అసలైన ప్రేరణశక్తి అయిన ప్రేమ, భక్తి వెనుక ఉంటాయి. ఆ కష్టకాలం తర్వాత మేఘం వెనుక ఉండి వచ్చే సూర్యుడిలా తిరిగి వస్తాయి. సాధన అలాంటిది. అందుకే చీకటి క్షణాలను చూసి నిరుత్సాహ పడకుండా, అసలైన అవసరం ఇంకా ఉందని గ్రహించాలి. చీకటి క్షణాలు ప్రయాణంలో ఒక భాగం మాత్రమేనని, అవి ఒక్కసారి ముగిసినప్పుడు గొప్ప పురోగతికి దారితీస్తాయని గ్రహించు.

CWSA 29 : 241 - 242

అహంకార కేంద్రీకృత ప్రవర్తనను దూరం చేయుట

సాధారణంగా, నిష్పక్షపాతంగా ఉండటమంటే అహంకార-కేంద్రీకృత ప్రవర్తన లేకుండా ఉండడం. విషయాలు తనను ఎలా ప్రభావితం చేస్తాయనే కోణం నుండి పరిగణించకుండా అసలు విషయాలలో ఏమి ఉన్నాయో చూడడం, నిష్పక్షపాతంగా అంచనా వేయడం, ఒకరి స్వంత వ్యక్తిగత దృక్కోణం లేదా అహంకార ఆసక్తి, భావన ద్వారా కాకుండా, విషయాల ఉద్దేశ్యం కోసం పరమాత్మ సంకల్పం ద్వారా పని చేయగలగడం, పనికి ఏది మంచిదో, అది తన స్వంత ప్రతిష్ఠను, సౌకర్యాన్ని పట్టించుకోకుండా, పనిని

తనదిగా భావించకుండా శ్రీమాతదిగా భావించి వాతావరణం అనుకూలంగా లేనప్పటికీ సరైన నియమం, క్రమశిక్షణ, వ్యక్తిత్వం ప్రకారం ఎంతో ఉత్తమంగా చేయాలి. నిర్వ్యక్తికంగా పని చేసే వ్యక్తి తన ఉత్తమ సామర్థ్యం, ఉత్సాహం, పరిశ్రమను పనిలో ఉంచుతాడు. అతని వ్యక్తిగత ఆశయాలు, అభిరుచులను కాదు. అతను ఎల్లప్పుడూ తన అల్ప వ్యక్తిత్వం కంటే గొప్పదైన అతని భక్తివిధేయతల గురించి ఆలోచిస్తాడు. అదే అతని ప్రవర్తనను నిర్దేశిస్తుంది. పనిలో మీ కష్టం ఏమిటంటే, మీరు దానిని మీ పనిగా, మీ వ్యక్తిగత దృక్కోణంలో ఎక్కువగా పరిగణించడం. కాబట్టి వ్యక్తిగత సౌలభ్యం, ఆలోచనలు, పనులు చేసే విధానం, పలుకుబడి, హక్కులకు సంబంధించిన ప్రశ్నలు పెత్తనం చేసే స్థానానికి చేరుకుంటాయి. ఫలితంగా గొడవలు ఏర్పడతాయి. నిర్వ్యక్తికంగా ఉండడం నేర్చుకోవాలి. అది లేకుండా లోకంలో ఏ పని బాగా జరగదు. యోగంలో సాధకునికి ఇది ఎంతో అవసరం!

CWSA 29 : 244-45

సమతా దృష్టి సాధన

కష్టాలను ఎదుర్కోలేక నిస్సహాయతను ప్రదర్శించడం యోగంలో భాగంకాదు. అనుకూల-ప్రతికూల, అదృష్ట-దురదృష్ట కరమైన సంఘటనలు, మంచి-చెడు, విజయం-వైఫల్యం రెండింటినీ ఎదుర్కొనేందుకు ప్రశాంతమైన సమదృష్టి అవసరం. వెనుచూపకుండా భరించడం నేర్చుకోవాలి. రాజసిక ఆనందం లేదా దు:ఖం లేకుండా, అవసరమైనవన్నీ చేయడం, కష్టాలు వైఫల్యాలు వచ్చినప్పుడు నిరుత్సాహ పడకుండా ఉండగలగాలి. వ్యక్తి తన జీవనభారం క్రింద కృంగిపోకుండా ఎప్పుడూ చేయగలిగినదాన్ని చేస్తూనే ఉండాలి.

CWSA 29 : 243

దైవసేవ

అధికారం కోసం ఆరాట పడరాదు, అత్యాశ, అధికారిక అహం ఉండకూడదు. శక్తి లేదా శక్తులు ప్రాప్తిస్తే వాటిని తన స్వంతమైన వాటిగా పరిగణించరాదు. దైవం కోసం దైవమిచ్చిన బహుమతులుగా పరిగణించాలి. గర్వం, ఆధిక్యత, అహంభావం లేకుండా ఉండాలి. అత్యాశ, స్వార్థం కోసం దుర్వినియోగం చేయకుండా జాగ్రత్త వహించాలి. ప్రకృతిలోని సరళమైన స్వచ్ఛమైన అంతరాత్మిక స్థితిలో దైవిక సేవకు సరిపోయే విధంగా జీవించాలి.

అన్ని అహంకార ఉద్దేశ్యాలనుండి విముక్తి పొందడం, మాటలో చర్యలో సత్యాన్ని జాగ్రత్తగా చూసుకోవడం, స్వసంకల్పం, స్వ-ప్రతిష్ట లేకుండా ఉండటం, విషయాలలో జాగరూకతతో ఉండటం దోషరహిత సేవకుడికి ఉండాల్సిన లక్షణాలు.

* * *

చదవడం అధ్యయనం చేయడం మనస్సును సిద్ధం చేయడానికి ఉపయోగపడినప్పటికీ, అవి యోగంలో ప్రవేశించడానికి ఉత్తమ సాధనాలు కాదు. ఇది లోపలనుండి వచ్చే స్వీయ-అర్పణ- అదే సాధన. శ్రీమాత చైతన్యంతో మీరు ఏకం కావాలి. మనసులో హృదయంలో చిత్తశుద్ధి సంకల్పం వాటికి సాధనాలు. శ్రీమాత ఇచ్చిన పని ఎల్లప్పుడూ ఆత్మ సమర్పణకు క్షేత్రంగా ఉంటుంది. అది ఆమెకు అర్పణగా భావించాలి. ఆత్మ సమర్పణ ద్వారా ఆమె శక్తిని ఆమె ఉనికిని అనుభవించగలరు.

ఎవరైనా హిమాలయాలకు వెళితే, నిష్క్రియధ్యానానికి అలవాటు పడిన వానిగా, జీవితానికి, శ్రీమాత సేవకు సరిపోని వ్యక్తిగా తయారయ్యే అవకాశం ఉంది. కాబట్టి తదుపరి జీవితంలో పాత్ర కూడా ఆ విధంగానే ఉంటుంది. ఇది కేవలం ఈ యోగంలో ఎటువంటి అన్వయం లేని పాత ఆలోచనల ప్రభావం. ఇక్కడే శ్రీమాత దగ్గర జీవిస్తూ, చేసే పనిలో శ్రీమాత పరిపూర్ణ సాధనంగా ఉండేందుకు ప్రతి ఒక్కరు సిద్ధపడాలి.

CWSA 29 : 245 - 246

స్వీయ అంకిత భావం

స్వీయ అంకితభావం మీరు చేసే నిర్దిష్ట పనిపై ఆధారపడి ఉండదు, కానీ అది ఏ రకమైనది అయినా సరే అది పనిచేసే పరమాత్మపై ఆధారపడి ఉంటుంది. ఏదైనా పని చాలా బాగా చాలా జాగ్రత్తగా దైవానికి అర్పణగా, కోరిక లేదా అహంభావం లేకుండా, మంచిచెడులలో మనస్సుని సమానంగా, ప్రశాంతంగా, దైవంకోసమే తప్ప వ్యక్తిగత లాభం చూసుకోకుండా, బహుమతి లేదా ఫలితం కోసం కాకుండా, అన్ని పనులకి సంబంధించినది దైవికశక్తి అనే చైతన్యం అని తెలుసుకోవడం, ఇవన్నీ కర్మ ద్వారా స్వీయ అంకిత భావానికి గల మార్గాలు.

* * *

వాస్తవానికి పెద్ద చిన్న అనే ఆలోచన ఆధ్యాత్మిక సత్యానికి చెందినది కాదు

* * *

ఆధ్యాత్మికంగా చిన్న పెద్ద ఏమీ ఉండదు. అలాంటి ఆలోచనలు సాహితీవేత్తలు అనుకునేలా పద్యం రాయడం గొప్ప అని, బూట్లు తయారుచేయడం లేదా భోజనం తయారుచేయడం చిన్న పని తక్కువ పని అనికాదు. కానీ పరమాత్ముని దృష్టిలో అన్నీ సమానమే - అన్నింటిలో గల పరమాత్మ మాత్రమే ముఖ్యమైనది. ఇది ఒక నిర్దిష్టకరమైన పని ఎలాంటిదో ఇదీ అంతే, అంతేగాని పెద్దది, చిన్నది అని ఏమీ లేదు.

* * *

మీకు నచ్చనిది చేయడం కాదు, మీరు ఇష్టపడకపోవడం మానేయాలి. మీకు నచ్చినది మాత్రమే చేయడం అంటే ప్రాణికాన్ని తృప్తిపరుస్తూ ప్రకృతిపై దాని ఆధిపత్యాన్ని కొనసాగించడం - ఎందుకంటే అది రూపాంతరం చెందని స్వభావ సూత్రం, దాని ఇష్టాలు అయిష్టాలచే నియంత్రించబడి ఉంటుంది. ఏ పనినైనా సమదృష్టితో చేయగలగడం కర్మయోగసూత్రం. శ్రీమాత కోసం అని ఆనందంతో చేయడం ఈ యోగంలో నిజమైన కీలకమైన అంతరాత్మిక స్థితి.

CWSA 29 : 246 - 247

ఒక మనిషి ఏ భావనతో పనిచేస్తాడు అన్న దానిపైనే అంతా ఆధారపడి ఉంటుంది.

ఏది ఏమయినా ప్రాచీన ఆధ్యాత్మిక భారతదేశంలో పరిగణించిన దానికన్నా అధికంగా వ్యాపారాన్ని, ఒక చెడ్డ వ్యాపకంగా, లేక కళంకపూరితమైనదిగా నేను చూడలేదని చెప్పగలను. ఒకవేళ నేనలా చేస్తే 'ఎక్స్' లేదా బొంబాయిలో ఉండి తూర్పు ఆఫ్రికాతో వర్తకం చేసే మా శిష్యులనుండి పైకం స్వీకరించగల్గి ఉండేవారం కాము. అప్పుడిక మేము వాళ్ళ వాళ్ల కార్యాన్ని నిర్వహించమని ప్రోత్సహించలేము. పైగా ఆ పనిని వదిలిపారేసి వారి వారి ఆధ్యాత్మిక అభివృద్ధికి మాత్రమే కృషి చేయమని చెప్పాలి. అప్పుడు 'ఎక్స్'కి తనలోని ఆధ్యాత్మిక వెలుగును అన్వేషించడానికి, అతడి మిల్లును దాని పాటికి దానిని, దయ్యాలకి వదిలిపెట్టి ఏదో ఒక

ఆశ్రమానికి పోయి ధ్యానం చేసుకోమని చెప్పనా? నాకుకూడా రాజకీయ రంగంలో పనిచేయమన్న ఆదేశం వచ్చినట్లు, వ్యాపారం చేయమని 'ఆదేశం' వచ్చి ఉంటే ఎంతమాత్రం ఆధ్యాత్మిక పరమైన లేదా నైతిక పరమైన విచారం లేకుండా చేసి ఉండేవాణ్ణి. ఏ భావనతో అది చేయబడుతున్నది. ఏ సూత్రంపై అది నిర్మింపబడుతున్నది, ఏ ఉపయోగార్థం అది మళ్ళింపబడుతుంది అన్నదానిపైనే అంతా ఆధారపడి ఉంటుంది. నేను రాజకీయం చేశాను. అత్యంత హింసాత్మకమైన కోవకు చెందిన విప్లవాత్మక రాజకీయాలు 'ఘోర కర్మ' అని చెప్పుకోగల కర్మను చేశాను. యుద్ధానికి మద్దతు పలికాను. ఎందర్నో మనుషుల్ని యుద్ధం చేయమని పంపాను. అయినా రాజకీయాలన్నవి అంతగా లేదా అన్ని వేళలా అంత పవిత్రమైన వ్యాపకాలు కావు. యుద్ధమన్నది ఆధ్యాత్మికమైన కర్మ అనిపించుకోదు! కానీ కృష్ణుడు అర్జునుణ్ణి చాలా భయంకరమైన యుద్ధాన్ని చేయమని పిలుపునిచ్చాడు. తననే ఉదాహరణగా తీసుకొని మానవసంబంధమైన ప్రతి పనిని చేయమని ప్రోత్సహించాడు, 'సర్వకర్మాణి'. కృష్ణుడు ఒక ఆధ్యాత్మికతా శూన్యుడైన మనిషి అని, అర్జునుడికి ఆయన ఇచ్చిన సలహా పొరపాటుగా ఇచ్చినదనీ లేదా అది సూత్రపరంగా తప్పుడు సలహాగా మీరు తీర్మానిస్తున్నారా? ఈ విషయంలో కృష్ణుడు ఇంకా ఒక అడుగు ముందుకు వేసి ఒక వ్యక్తి గనుక ఒక పనిని సరైన మార్గంలో, సరైన భావంతో తన మౌలిక స్వభావం, ప్రవృత్తి, సామర్థ్యం, తనకు సూచించినట్లుగా చేస్తే అతడి ధర్మాన్ని బట్టి అది అతడిని దైవంలోనికే నడిపిస్తుందని మరీ ప్రకటిస్తాడు. వైశ్యుని, బ్రాహ్మణుని, క్షత్రియుని వృత్తికి, ధర్మానికి సాధికారత కలుగజేస్తాడు. ఆయన దృష్టిలో ఒక మనిషి వ్యాపారం చేయడానికి ద్రవ్యాన్ని సృష్టించడానికి, లాభాలు గడించడానికి ఆధ్యాత్మికపరమైన మానవునిగా యోగసాధన చేస్తూ ఆంతరిక జీవనం చేయడానికి పూర్తి అవకాశముంది.

గీత సదా కర్మను భక్తి, జ్ఞాన యోగాల వలె ఆధ్యాత్మిక సిద్ధికి సాధనగా చేస్తుంది. ఏది ఏమైనప్పటికీ ఏ వాంఛా లేకుండా ఏ అహంకారపూరిత ధోరణి లేదా ఉద్దేశ్యం లేకుండా కర్మను దైవానికి ఒక అర్పణగా, త్యాగంగా చేయాలని కృష్ణుడు ఒక ఉచ్చతర శాసనాన్ని విధిస్తాడు. ధర్మాన్ని అనుసరించుతూ అన్ని కార్యాలు చేయవచ్చు. సరిగా చేసిన కర్మ, దైవాన్ని చేరుకోవడంలో

లేదా ఆధ్యాత్మిక జ్ఞానానికి, ఆధ్యాత్మిక జీవనానికి చేరువ కావడంలో ఆటంకం కాలేదు అనేది ఆయా విషయాల పట్ల భారతీయ సాంప్రదాయ వైఖరి.

CWSA 29:248-49

ఆధ్యాత్మిక పరిపూర్ణత పొందడానికి ఒక సాధనం

అయినా సన్యాసి ఆదర్శం చాలామందికి అవసరమౌతుంది. ఆధ్యాత్మిక పరంపరలో దీనికంటూ స్థానమున్నది. నా వరకూ నేను ఏ మనిషీ - వైరాగ్యంతో లేదా కఠోరమైన సన్యాసిలా నిస్సంగత్వంతో జీవించ లేకపోతే ఆధ్యాత్మికంగా సంపూర్ణుడు కాలేడని చెబుతాను. స్పష్టంగా, సంపద పట్ల పేరాశ, ధనాన్ని సృష్టించడం అన్నది తన స్వభావం నుండీ లేకుండా పోవాలి. అదే విధంగా ఆహారం పట్ల చాపల్యం లేదా ఇంకొక దానిపై పేరాశ పట్ల, అత్యాశ మొదలైన విషయాలన్నింటి పట్ల లంపటం చేతనలో నుండి తొలగించబడాలి. బైరాగి జీవనశైలిని లేదా దానితో ఏకమైపోవడమే ఆధ్యాత్మిక పరిపూర్ణతకు అనివార్యమని నేను సూచించను.

ఆధ్యాత్మిక స్వీయ సమర్థత ఆధిపత్యానికి సంబంధించిన విధానం, దైవానికి ఆత్మసమర్పణం, శరణాగతి చెందే విధానం ఉన్నది. కార్యనిర్వహణ నడుమ కూడా, అహంకారాన్ని, కోర్కెను వదిలివేయగల లేదా ఎలాంటి కార్యంలోనైనా లేదా సర్వకార్యాల్లోనూ అహాన్ని, కామనను వదిలివేయమనే దైవం మన నుండి గట్టిగా కోరుతాడు. అలా కాకపోయి ఉంటే భారతదేశంలో జనకుడు, విదురుడు లాంటి గొప్ప ఆధ్యాత్మిక మానవులు ఉండి ఉండేవారు కాదు. అప్పుడే కృష్ణుడు, బృందావనం, మధుర, ద్వారకల ప్రభువుగా, రాజపుత్రుడిగా, యోధుడిగా, కురుక్షేత్ర 'సారథి'గా ఉండి ఉండే వాడు కాదు. ఆయనయే అత్యంత గొప్ప సన్యాసి. భారతీయ శాస్త్రాలు, భారతీయ సాంప్రదాయంలో మహాభారతంలో లేక మరో గ్రంథంలోనే కాని జీవిత పరిత్యాగానికి చెందిన ఆధ్యాత్మికత, క్రియాశీలకమైన ఆధ్యాత్మిక జీవితం, ఈ రెండింటికి సముచిత స్థానాన్ని కల్పించడం జరిగింది. ఈ రెండింటిలో మొదటిదే భారతీయ సాంప్రదాయమని, ఇక్కడ ఈ జీవితాన్ని అంగీకరించడం, అన్నిరకాల (సర్వకర్మాణి) పనులకూ పూనుకోవడం అన్నది అభారతీయం అని, అది ఐరోపాకు, పాశ్చాత్యానికి, అనాధ్యాత్మికతకు చెందినదని ఎవరూ అనలేదు.

CWSA 29 : 250

పనిచేస్తున్నప్పుడు దైవాన్ని జ్ఞప్తియందుంచుకోవడం

పని చేస్తూ ఉండగా దివ్య సన్నిధిని జ్ఞప్తిలో ఉంచుకోవడం మొదట్లో అంత సుళువు కాదు; కాని పని పూర్తి చేసిన వెనువెంటనే ఆయన సన్నిధి స్ఫురణను పునరుత్తేజితం చేసుకోవడం సరియైనది. కొంత కాలానికి సన్నిధికి చెందిన స్ఫురణ పనిచేస్తూన్నప్పుడు కూడా దానంతట అదే కల్గుతుంది.

CWSA 29 : 258 - 59

నీవు వివరించి చెబుతున్న అన్ని కష్టాలు పూర్తిగా సహజం, చాలామంది విషయంలో సాధారణంగా ఎదురయ్యేవే. నిశ్చలంగా ధ్యానంలో కూర్చొని దైవాన్ని స్మరించడం, ఎఱుకతో ఉండడం చాలా తేలిక. కాని పనిలో మునిగిపోవల్సి వచ్చినప్పుడు అది కష్టం. పనిలో దైవాన్ని స్మరించడం తత్పరతను కలిగి ఉండడం అన్నది స్థాయిల వారీగా రావల్సిదే, నీవు దానిని ఉన్నపళాన ఒక్కసారిగా వచ్చి పడాలని ఆశించకూడదు. అది రెండు విధాలుగా జరుగుతుంది, మొదటిది, శ్రీమాతను జ్ఞాపకం చేసుకోవడం, పనిని ఆమెకు సమర్పించుకోవడం అభ్యసిస్తూ ఉంటే ప్రతిసారీ ఫలానా పని చేస్తూ (పని చేస్తున్నప్పుడల్లా కాకుండా, పని ప్రారంభంలో లేదా మరెప్పుడైనా జ్ఞాపకం చేసుకోగలడు) ఉంటే అప్పుడు నెమ్మదిగా అది స్వభావానికి తేలిగ్గా అలవాటైపోతుంది. రెండవది, ధ్యానం ద్వారా ఆంతరిక చైతన్యం వృద్ధి చెందడం ప్రారంభమౌతుంది, కొంతకాలం తదుపరి అది హఠాత్తుగా, ఒక్కసారిగా కాక అధికాధికంగా దానికదిగానే శాశ్వతమైపోతుంది. అప్పుడా మనిషి దీనిని బయట పనిచేస్తున్నదానికి భిన్నమైన చేతనగా భావిస్తాడు. మొదట్లో తాను పనిచేస్తున్నప్పుడు, దీనిని వేరే చైతన్యంగా తలంపడు, కాని పని ఆగిపోయినప్పుడు తాను పనిచేస్తున్నంత సేపు అది వెనకు ఉన్నదని, ఉండి పర్యవేక్షిస్తుందని భావించుతాడు. తరువాత పని జరుగుతున్నప్పుడు కూడా సంవేదించడం మొదలౌతుంది. ఒకే చేతనలోని రెండు భాగాలుగా దానిలో ఒక భాగం పర్యవేక్షిస్తూ, వెన్నుదన్నుగా ఉందని, శ్రీమాతను స్మరిస్తూ, ఆమెకు సమర్పించుకొంటే మరొక భాగం పనిచేస్తుందని అనుభవమౌతుంది. అది ఘటించినప్పుడు, నిజమైన చేతనతో గనుక పనిచేస్తే అది అంతకంతకూ సుళువైపోతుంది.

మిగతా వాటి విషయంలో కూడా ఇదే పద్ధతి. నీలో ఆంతరిక చేతనాభివృద్ధి ద్వారా నీవు చెప్పేవన్నీ ఎక్కడికక్కడ సరైపోతాయి. ఉదాహరణకి నీలో ఒక

భాగం పనిచేయడానికి ఉత్సాహంగా ఉంటుంది. మరొక భాగం 'నిశ్చలత'కు చెందిన ఒత్తిడిని అనుభవిస్తూ ఉండి ఇక పనికి ఉపక్రమించదు. నీ మనఃస్థితి ఏది ముందుకొస్తుందో దానిపై ఆధారపడి ఉంటుంది. అందరి విషయంలోనూ ఇదే జరుగుతుంది. ఈ రెండు స్థితులు కలవడం చాలా కష్టం. కానీ సమయం వచ్చినప్పుడు అవి రెండూ సమాధానపడతాయి. అప్పుడొక భాగం సంతులనంగా, ఒక ఆంతరిక ధ్యానంలో ఉండగా, మరొక భాగం దానిచే మద్దతు ఇవ్వబడి పని వైపుకు నెట్టబడుతుంది. స్వభావానికి చెందిన రూపాంతరీకరణ, అలాగే మనలోని పొత్తుకుదరని విషయాల నడుమ సామరస్యం తెచ్చే పనంతా సాధనయే. కాబట్టి నీలోని ఈ అంశాలనన్నింటినీ పరిశీలించుకొంటూ పోతున్నప్పుడు నీవు నిరుత్సాహపడవలసినవసరం లేదు. తన లోపల ఇలాంటివి కనుగొనని మనిషి అంటూ ఎవరూ ఉండరు. సాధకుని పిలుపు, స్థిరమైన అంగీకారం మేరకు ఇదంతా ఆంతరిక క్రియాశక్తి ద్వారా సమకూర్చబడుతుంది. మనిషి స్వతహాగా తనకు తానుగా దీనిని చేసుకోలేడు. కాని దివ్యశక్తి అతనిలో పని చేయడం ద్వారా అది జరుగుతుంది.

CWSA 29 : 259 - 260

ఈ సమస్తం నిశ్చలంగా లోపలినుండే చేయబడాలి - అది పనిచేయడం, మాట్లాడడం, చదవడం, వ్రాయడమన్నది యధార్థ చేతనలో భాగంగానే జరగాలి. కాని చెల్లాచెదురైన, చంచలమైన కదలికలకు చెందిన సాధారణ చేతనతో కాదు.

CWSA 29 : 254

దైవబలాన్ని, క్రియాశక్తిని స్వీకరించడం

దైవబలాన్ని స్వీకరించడం తద్వారా అది నీ ద్వారా నీ బాహ్య జీవితాంశాల్లో పని చేయడానికి మూడు నియమాలున్నాయి.

1. నిశ్చలత, సమత : ఏదిజరుగుతున్నా విచలితం కాకుండా, మనస్సును నిలకడగా సుస్థిరంగా ఉంచుకొని, శాంతంగా, సమత్వంతో శక్తుల ఆటను చూస్తూ ఉండటం.

2. అఖండ విశ్వాసం : పరమ శ్రేష్ఠమైనదే జరుగుతుందనే విశ్వాసం. దానితో పాటు తనను తాను ఒక యధార్థ ఉపకరణంగా చేసుకోవడం, దీనికి ఫలితం, తన ఇచ్ఛ దివ్య ప్రకాశం చేత నడుపబడుతూ, కార్యం దాని సమక్షంలో జరుపబడుతూ ఉండటమే. కర్తవ్యకర్మ

3. స్వీకరణా మృదుత్వం : దివ్యక్రియాశక్తిని స్వీకరించగల సామర్థ్యం, తన సన్నిధిని సంవేదించడం, ఆ సన్నిధిలో శ్రీమాత సన్నిధిని సంవేదించడం, దానినే పనిచేయనిస్తూ వ్యక్తి దృష్టిని, సంకల్పాన్ని, కార్యాన్ని, మార్గనిర్దేశనం చేయనివ్వడం. ఈ శక్తి, సన్నిధి అనుభవేద్యమై ఈ మృదుత్వం చేతన క్రియాశీలకం అయ్యే అలవాటుగా చేస్తుంది. అది ఇతరమైన మూలకాలకు కాకుండా ద్యిశక్తిని మాత్రమే స్వీకరించగల మృదుత్వం. తదుపరి ఫలితం మాత్రం తథ్యం.

CWSA 29 : 266

క్రమము, లయ

క్రమము, లయ లేని భౌతిక జీవనం లేదు.

ఈ క్రమము మారినపుడు, అది ఆంతరిక అభివృద్ధికి విధేయమై ఉండాలి. అంతే తప్ప బాహ్య నవీనత కొరకు కాకూడదు. ఉపరితల నిన్ను ప్రాణికంలోని ఒక నిర్దిష్ట భాగం మాత్రమే బాహ్యామార్పుకోసం, తన స్వంత నవీనత కోసం అన్వేషిస్తుంది.

వ్యక్తి ఒక స్థిరమైన ఆంతరిక అభివృద్ధి వలననే జీవితంలో ఒక స్థిరమైన నూతనత్వాన్ని, విఫలం కాని ఆసక్తిని కనుగొంటాడు. ఇతర సంతృప్తికర విధానమంటూ లేదు.

చాలామటుకు భౌతిక విషయాలలో వాటితో వ్యవహరించడానికి ఒక కార్యక్రమాన్ని స్థాపించాలి. లేదంటే అంతా గందరగోళము, అస్తవ్యస్తతల ఒక సముద్రం అవుతుంది. మనుష్యులు సూత్రాలు లేకుండా సరైన మార్గంలో వాటితో వ్యవహరించడానికి తగినంతగా అభివృద్ధి చెంది ఉండనంతవరకు, భౌతిక విషయాల నిర్వహణకు స్థిరమైన సూత్రాలు తయారు చేయవలసి ఉంటుంది. కానీ ఆంతరిక అభివృద్ధి, సాధన విషయంలో ప్రతి చిన్న వివరణలో ఒక స్థిరమైన ప్రణాళికను చిత్రించి, "ప్రతిసారి నువ్వు ఇక్కడ, ఇలా, అదే పద్ధతి మీద ఆగాలి. ఇంక వేరే దేని మీద కాదు" అనటం అసాధ్యం. విషయాలు చాలా గట్టిగా బంధించబడి, ఏదీ జరగలేనంత జడంగా ఉంటాయి; అటువంటిచోట నిజమైన, ప్రభావితం చేసే చలనమంటూ ఉండదు. భౌతిక విషయాలలో ప్రతిభకు, పరిపూర్ణతకు క్రమము, సమత్వము, నిర్వహణలు

అత్యవసరమైన ఒక భాగం, ఇవి సాధనమును తన కార్యానికి ఎక్కువ అర్థమైనదిగా తయారుచేస్తాము.

CWSA 29 : 276

(క్రమశిక్షణ) సత్యానికి చెందిన ఒక ప్రమాణానికి గానీ, ఒక సూత్రానికి గానీ, కర్మ ధర్మానికి గానీ, తనకన్నా అధికమైన ఒక అధికారి విధేయతకు గానీ, కారణము, మేధ సంకల్పాలచేత ఆవిష్కరించబడిన సిద్ధాంతాల చేత తప్ప స్వంత ఊహ, ప్రాణప్రచోదనలు, కోరికల చేత చర్య తీసుకోకూడదు. యోగంలో గురువుకు లేదా దైవానికి లేదా గురువు ప్రకటించిన సత్య ధర్మానికి విధేయమై ఉండడం క్రమశిక్షణకు పునాది.

CWSA 29 : 278

ఇతరుల దృక్పథంలో

ఇతరుల దృక్పథం నుండి చూస్తూ, వారి స్వభావాన్ని అంగీకరించడం - మరీ కఠినంగా, అధికారికంగా లేదా ఖండితంగా కాకుండా, మరీ బలహీనంగా, సర్దుకుపోయి, లేదా దయాళువుగా ఉండకుండా వారి స్వభావాన్ని అంగీకరించడం, అయినా స్థిరంగా ఉన్నప్పటికీ ఆ స్థిరత్వాన్ని కుశలత, దయలతో మేళవించడం - ఇవి తన స్థితి, అధికార హోదాలో తనకన్నా క్రింద వారితో వ్యవహరించేపుడు అత్యవసరమవుతాయి. అయితే ఈ స్థితి తలక్రిందులైనపుడు కూడ ఇది అవసరం, ఎందుకంటే దీనివలన ఉద్యోగ సంబంధిత అధికారులతో అనవసరమైన గొడవ, ఘర్షణలు ఉండవు.

CWSA 29 : 282

నియమంగా ఉండగలగడం ఒక గొప్ప శక్తి. వ్యక్తి తన కాలానికి, తన చలనాలకు అధినేత అవుతాడు.

CWSA 29 : 277 *శ్రీ అరవిందులు*

పని గురించి ఆలోచించడం

నీ పని గురించి అది చేస్తూ ఉన్నప్పుడు మాత్రమే - ముందు గాని తర్వాత గాని గాదు ఆలోచించు. ముగించిన పని మీదకు మీ మనసు పోకూడదు. అది గతానికి చెందింది తిరిగి దాని మీద పనిచేయడం అంతా శక్తిని వృథా చేయడమే.

మీ మనసును అది చేయబోయే పని మీద శ్రమించకుండా చూడు. మీలో ఆ పనులు చేయనున్నది దానిదయిన సమయంలో అది చేయ చూస్తుంది. ఈ రెండు మానసిక అలవాట్లు మీ మనసు గత కార్యనిర్వహణా విధానానికి సంబంధించినవి. దీనినే తొలగించాలని రూపాంతకరీంచు, దివ్యక్రియాశక్తి చూస్తున్నది. నీ ఒత్తిడికి, అలసటకు కారణం, నీ భౌతిక మనస్సు అందులోనే కొనసాగాలని పట్టుబట్టడం. తన అవసరం ఉన్నప్పుడే నీ మనసును పనిచేయనివ్వాలని, నీవు గుర్తుంచుకోగలిగితే, ఒత్తిడి తగ్గుతుంది, లేకుండా పోతుంది. అతిమానస కార్యనిర్వహణా విధానం, భౌతిక మనసుని స్వాధీనం చేసుకొని, దానిలోనికి దివ్యకాంతి, అప్రయత్న చర్యను ప్రవేశపెట్టకముందుగల, మార్పిడికి సంబంధించిన విషయం.

CWSA 29 : 287

భౌతిక విషయాలతో వ్యవహరించడం

పదార్థ వస్తువులను తృణీకరించగూడదు. అవి లేకుండా పదార్థ ప్రపంచంలో అభివ్యక్తి ఉండదు. భౌతిక వస్తువులకు వాటికే స్వంతమైన ఒక జీవితమున్నది. విలువ ఉన్నది. అవి వాటి ధర్మాపై ఆధారపడి ఉండవు. భౌతిక వస్తువులను గౌరవించుట అత్యంత శ్రద్ధగా జేసి మరియు వాటిని జాగ్రత్తగా వినియోగించడం యోగంలో ఒక భాగం. ఎందుకంటే అది లేకుండా పదార్థంపైన సాధికారత రాదు.

మీరే భౌతిక విషయాల గురించి విశ్వసిస్తున్నారో అది సత్యం. వాటిలో ఓ చైతన్యమున్నది. మనకు, మనిషి, జంతువు జీవితం అని ఏది తెలుసో ఆ జీవితం, ఆ చేతన, వాటిలో ఉన్నది కాని అది ఇంకా రహస్యమేగాని, నిజం. అందుచేత మనకు భౌతిక వస్తువుల గురించి గౌరవం ఉండాలి. వాటిని సవ్యంగా ఉపయోగించాలి. దురుపయోగించక, వృథా చేయక, అమర్యాద చూపక, లేక అజాగ్రత్తతతో మొరటుగా వాడకూడదు. సర్వము, చేతనావంతమూ లేక సజీవము అనే ఈ అనుభూతి మన భౌతిక చేతన - మనసు మాత్రమే గాదు - తన అజ్ఞానం నుండి మేలుకొని, సర్వమునందున్న ఏకైకుని, ప్రతిచోటా దైవాన్ని ఎరుగగలిగినపుడు, కలుగుతుంది.

ఏ కార్యక్రమమైనా దైవానికర్పించినపుడు లేక అది దైవశక్తితో చేయబడిందనే, చేతనతో లేక, విశ్వాసంతో చేస్తే, దానిని సాధనలో భాగంగా తీసుకోవచ్చు. ఇది అత్యంత ముఖ్యం.

CWSA 29 : 287 - 290 *శ్రీ అరవిందులు*

చైతన్యం పెంపొందించడం

దైవానికి ఒక నివేదనగా కర్మ చేయడం ద్వారా చైతన్యం ఉత్తమంగా అభివృద్ధి చెందుతుంది.
సోమరితనం, నిష్క్రియత, తామసంలో ముగిసిపోతాయి. అది అచేతనలోనికి పడడం; ఇది సమస్త పురోగతికి వెలుగుకు విరుద్ధం.

తన అహంను అధిగమించడం, దైవ సేవలో మాత్రమే జీవించడం సత్య చేతనను పొందేవైపుకు అది ఆదర్శం, అతి దగ్గరి దారి.

CWM 14 : 297 శ్రీమాత

దానిని అత్యంత స్వంత పనిగా తీసుకోకు. అసామరస్యత అయోమయ స్థితి, ప్రపంచమంతా విస్తరించి ఉంది. ఎందుకంటే సత్యం చర్యను అసత్యం నిరోధించడం కారణం. ఇక్కడ సత్యం చర్య ఎక్కువ చేతనావతంగానూ, కేంద్రీకరించీ ఉన్నందున దాన్ని నిరోధించే శక్తీ రెచ్చిపోయి ఉంటుంది. ఈ గొప్ప సంక్షోభ స్థితిలో సంఘర్షణలోని క్రియాశక్తులచే అనేకమంది వ్యక్తులు కీలుబొమ్మల వలె కదిలించబడతారు.

CWM 13 : 157

జీవించడం కోసం ఎవరు మీ మీద ఆధారపడతారో వారితో మీరెంతో మర్యాదగా ఉండాలి. మీరు వారిని అగౌరవ పరిస్తే వారు చాలా బాధపడతారు. తమ ఉద్యోగాలు పోతాయేమోననే భయంతో వారు మీకు తోటి మనిషికి సమాధానం చెప్పినట్లు చెప్పలేరు. మీ పై అధికారులతో మొరటుగా వ్యవహరించడంలో కొంత హుందాతనం ఉంటుందేమో గాని, నీ మీద ఆధారపడిన వారి విషయంలో యథార్థమైన హోదా, వారితో చాలా సరసంగా వ్యవహరించడంలో ఉంటుంది.

CWM 13 : 169 శ్రీమాత

దైవకార్యానికి ప్రతిబంధకాలు

మానవ సేవా భావన :

గాఢ వాంఛ సర్వసామాన్య రూపాలలో ఒకటి మానవ సేవా భావన. అటువంటి సేవ లేక కర్మ ఎడల ఉండే సమస్త సంగత్వం, వ్యక్తిగత గాఢవాంఛకొక చిహ్నం. మానవాళికి బోధించడానికి తన దగ్గర గొప్ప సత్యం

ఉన్నదని నమ్మే, అనేకమంది శిష్యులు కావాలని అనుకొనే, శిష్యులు విడిచివెళ్ళిపోతే అసౌకర్యంగా ఉన్నట్లనుభూతి చెందే లేక తన దగ్గరికి వచ్చిన వాడినెవరినైనా ఒడిసి పట్టుకొని, తన శిష్యునిగా చేసుకోవాలని ప్రయత్నించే గురువు, తన గాఢవాంఛనే అనుసరిస్తున్నాడు గాని, మరి దేనినీగాదనేది స్పష్టం. దివ్య ఆదేశాన్ని అనుసరించేందుకు నీవు సంసిద్ధంగా ఉంటే, నీకే పనినప్పగించినా చేయడానికి సిద్ధంగా ఉంటే, అదెంత విస్మయం కలిగించేంత పెద్ద పనైనా చేయడానికి సిద్ధంగా ఉంటే, ఆ మరుసటి రోజే నీవు ఆ పనిని స్వీకరించినపుడున్న ప్రశాంతతోనే, దాని బాధ్యత నీది కాదని, విడిచి వేయగలగాలి. ఏ వస్తువు యెడల గాని, ఏ విధమైన జీవన విధానం యెడల గాని మమకారం ఉండకూడదు. నీవు పరిపూర్ణ స్వేచ్ఛగల వాడివిగా ఉండాలి. యధార్థమైన యౌగిక ధోరణి ఉండాలని అనుకొంటే దైవం దగ్గర్నుండి ప్రాప్తించే ప్రతిదానినీ నీవు సమ్మతించాలి. ఏ విచారమూ లేకుండా తేలికగా దానిని వదలివేయగలిగి ఉండాలి. ఒక సన్యాసి "నేనేమీ కోరను" అనే ధోరణి, వ్యావహారిక మానవుని "నాకిది కావాలి" అనే ధోరణి రెండూ ఒకటే. వ్యావహారిక మానవుడు తనకు కావాలనుకొనే దానిపై ఎంత మమకారంతో ఉంటాడో అంతగానూ సన్యాసి తన వైరాగ్యంపై మమకారంతో ఉంటాడు.

దైవం దగ్గర్నుండి వచ్చే సమస్త విషయాలను నీవు అంగీకరించాలి. ఎందుకనంటే దాగి రహస్యంగా ఉన్న కోరికల వల్ల కూడా కొన్ని వచ్చి పడతాయి. నీవు వాటినలా వచ్చినవని గుర్తించకపోయినా, ఉపచేతనలో కోరికలు పనిచేసి, విషయాలను నీ దగ్గరకు తెస్తాయి. అలా అయినప్పటికీ అవి దైవం దగ్గర్నుండి గాక, మారువేషంలోని కోరికల దగ్గర్నుండి వస్తాయి.

ఏదైనా ఒకటి దైవం దగ్గర్నుండి వచ్చినపుడు దానిని తేలికగా తెలుసుకోగలవు. స్వేచ్ఛగా ఉన్నట్లు, సుఖంగా ఉన్నట్లు, శాంతంగా ఉన్నట్లనుభూతి చెందుతావు. ఏదైనా తనంతదావచ్చి నీ ముందు తనను చూపుకొన్నపుడు, ఎగిరి గంతేసి, "ఆ! చివరకు నాకది దక్కింది" అని అరిస్తే, అది కచ్చితంగా దైవం దగ్గర్నుండి రాలేదని తెలుసుకో. దైవంతో ఏకమవ్వడానికి సమాచార సంబంధం పెట్టుకొనడానికి సమత తప్పనిసరి స్థితి.

CWM 3 : 9 - 10

అభీప్స యోగ భ్రష్టతకు దారితీస్తుంది

ఎందరో యోగులు అభీప్స వలన యోగ భ్రష్టులౌతారు. ఈ కండూతి చాలా కాలం గుప్తంగా ఉంటుంది. దాని గురించి ఎటువంటి అవగాహన లేకుండానే చాలామంది మార్గంలో నడవడం ప్రారంభిస్తారు. కానీ శక్తులు వచ్చిన తరువాత ఇతఃపూర్వం వ్యక్తం కాకుండా ఉన్న ఈ తీవ్రమయిన అభిలాష మరింత బలంతో పైకి లేస్తుంది.

చాలా అద్భుత శక్తులు సాధించిన ఒక యోగి కథ ఉంది. ఒకరోజు ఆయన శిష్యులు ఆయనను ఒక ఘనమైన విందుకు ఆహ్వానించారు. ఎత్తు తక్కువగా ఉన్న ఒక పెద్ద పీట మీద ఆహార పదార్థాలు అమర్చారు. శిష్యులంతా గురువుగారిని ఆయన శక్తులను ప్రదర్శించమని అడిగారు. అలా చేయకూడదని అతనికి తెలుసు. కానీ అతనిలో అభీప్స బీజం ఎక్కడో దాగి ఉంది. 'ఫరవాలేదు. ఇది చాలా నిరపాయమైనది. ఇది చేయటం వలన ఇలాంటివి సాధ్యమేనని వీళ్ళకు తెలుస్తుంది. భగవంతుని మహిమను కూడా తెలుసుకుంటారు'. "టేబుల్ తీసివేయండి. కేవలం టేబుల్ మాత్రమే. దానిపై వస్త్రాన్ని, ఆపై పాత్రలను అలానే ఉంచండి" అన్నాడాయన. ఓ అలా చేయటానికి వీలుకాదు. అన్నీ పడిపోతాయని శిష్యులు అరిచారు. కానీ ఆయన పట్టుపట్టడంతో వాళ్ళు టేబుల్‌ను తొలగించారు. విచిత్రం! ఆ వస్త్రం, దానిపై ఉన్నవన్నీ క్రింద టేబుల్ ఉన్నట్లుగా అలానే నిలిచి ఉన్నాయి. కానీ ఆ గురువుగారు ఒక్కసారిగా ఏడుస్తూ, అరుస్తూ బయటకు దూకి, 'నాకు ఇకముందు ఎప్పుడూ శిష్యులు వద్దు. నేను భగవంతుని వంచించాను'. అతని హృదయం జ్వలించడం మొదలుపెట్టింది. 'నేను దివ్యశక్తులను స్వార్థానికి వాడా'నని ఆక్రోశించాడు.

శక్తులను ప్రదర్శించడం నేరం. అంటే వాటికి ఏ ప్రయోజనం లేదని కాదు. అవి ఎలా ప్రాప్తించాయో వాటిని అదే మార్గంలో ఉపయోగించాలి. 'అవి భగవంతునితో మమేకమయినపుడు ప్రాప్తిస్తాయి' కనుక వాటిని దైవ సంకల్పానుసారంగా వాడాలి తప్ప, ప్రదర్శనకు వాడకూడదు. మీకెవరైనా ఒక అంధవ్యక్తి తారసపడితే, మీకు అతనికి దృష్టిని ఇవ్వగల శక్తి ఉంటే, ఆ వ్యక్తికి కనుచూపు రావాలన్నది భగవత్సంకల్పం అయితే మీరు కేవలం 'అతను చూడగలుగుతాడు' అంటే చాలు, కేవలం అతనికి నయం చేయడానికి అతను

చూడాలని మీరు కోరుకుంటే, అది మీ వ్యక్తిగతమయిన కోరికను తృప్తిపరచటానికే అవుతుంది. చాలాసార్లు అటువంటి సందర్భాలలో మీరు మీ శక్తిని కోల్పోవడమే కాక ఆ వ్యక్తిలో తీవ్రమయిన కలకలాన్ని సృష్టిస్తారు. బాహ్య దృష్టికి రెండు విషయాలు ఒకే విధంగా కనిపించినా ఒక సందర్భంలో మీరు దైవ సంకల్పాన్ని అనుసరిస్తారు, మరొక సందర్భంలో ఏదో వ్యక్తిగతమయిన ప్రేరణలో పనిచేస్తారు.

CWM 3 : 7 - 8

అవసరము - కోరిక

మనలోని ప్రాణిక చేతన - కోరికలకు, ఉద్రేకాలకు (ఉత్ప్రేరణలకు) ఉత్సుకతకు, హింస, క్రియాశీల ఊర్జం, నిరాశాజనకమయిన కుంగుబాటు, వ్యామోహాలు, తిరుగుబాటుకు నిలయమై ఉంటుంది. అది అన్నిటినీ చలింపచేయ గలదు, నిర్మించగలదు, సిద్ధింప చేయగలదు. అది అన్నిటినీ నాశనం చేసి అంతమొందింపగలదు. అది మనిషిలో శిక్షణనివ్వడానికి అత్యంత కష్టతరమైన అంశం అందుకు సుదీర్ఘమయిన శ్రమ, అనంతమయిన సహనం, పరిపూర్ణమయిన నిజాయితీ లేకపోతే మొదటినుండే వ్యక్తి తనను తాను వంచించుకుంటాడు. ప్రగతి కోసం చేసే ప్రయత్నమంతా వృథా అవుతుంది.

CWM 12 : 6

నిజమైన అవసరానికీ, కోరికకూ మధ్య సరిహద్దును తెలుసుకోవడం కష్టం. (యోగపరమైన ఆదర్శంలో ఏ విధమయిన అవసరాలు ఉండవు. అందువలన ఏమీ కావాలనుకోవటం ఉండదు) కానీ ఈ వ్యాసం సహృదయులైన వారి కోసం వ్రాయబడింది. ఎవరైతే తమను తాము తెలుసుకొని నియంత్రించుకోవాలనుకుంటారో వారి కోసం. అక్కడ మనం నిజంగా ఒక సమస్యను ఎదుర్కొంటాం. అదే ఒక అసాధారణమయిన నిజాయితీకై నిర్బంధం. ప్రాణిక చేతన జీవితాన్ని అనుభవించే ప్రథమ మార్గం - కోరిక. అయినప్పటికీ అవసరాలు ఉంటాయి. కానీ వస్తువులు కోరుకోబడటం కాకుండా, నిజంగా అవసరమా? కాదా? అనేది తెలుసుకోవటం ఎలా? అందుకు చాలా ధ్యాసను ఉంచి మిమ్మల్ని మీరు పరిశీలించుకోవాలి. మీలో ఏదయినా చాలా చిన్న తీవ్రమయిన ప్రకంపన

కలిగిస్తే అప్పుడు ఖచ్చితంగా కోరిక ఉన్నదనేది తెలుస్తుంది. ఉదాహరణకి 'ఈ ఆహారం నాకు అవసరమని మీరంటే, మీరు నమ్మేతారు, ఊహించుకుంటారు. భావిస్తారు. మీకది అవసరమని అనుకొని దానిని పొందటానికి అవసరమయిన ప్రయత్నాలు చేస్తారు. అది అవసరమా? లేక కోరికా అని తెలుసుకోవాలంటే మీ వైపు మీరు చాలా సన్నిహితంగా చూసుకోవాలి. మిమ్మల్ని మీరు ప్రశ్నించుకోవాలి. నేను ఆ వస్తువును పొందకపోతే ఏమవుతుంది? వెంటనే అందుకు సమాధానం బాగుండు అని వస్తే అది కోరిక అనే విషయం నిశ్చయమౌతుంది. అన్నిటికీ ఇదే వర్తిస్తుంది. ప్రతి సమస్యనుండి వెనుకకు తగ్గి మీ వైపు చూసుకొని 'చూద్దాం, నేనా వస్తువుని పొందబోతున్నానా? అని ప్రశ్నించుకున్నపుడు, ఆ క్షణంలో మీలో ఏదో ఆనందంతో గంతులు వేస్తే, మీరు నిర్ధారించుకోవచ్చు, అక్కడ కోరిక ఉన్నదని, అలా కాకుండా మీలో ఏదో మీకు 'నాకది ప్రాప్తించటం లేదు' అని అంటే మీరు చాలా నిరాశకు గురి అయితే అది కూడా కోరికే అవుతుంది.

ప్రాణిక చేతన మిమ్మల్ని మోసగించకూడదనుకుంటే, మీరు చాలా జాగ్రత్తగా ఉండటమే కాక, మీ నిజాయితీ కూడా చాలా అద్భుతమైనదిగా ఉండాలి. మిమ్మల్ని నిరుత్సాహ పరచాలని నేను అద్భుతమైన పదాన్ని వాడటం లేదు. అందుకు విరుద్ధంగా మీలో నిజాయితీ పట్ల మరింత మహత్తరమైన ఆకాంక్షను కలిగించటానికే అలా చేసాను.

CWM 4 : 49 - 50 — *శ్రీమాత*

ప్రాధాన్యత ఇవ్వటం

ప్రాధాన్యతలు, ఇష్టాయిష్టాలను మరచిపోవాలా లేక వాటిని తటస్థం చేసుకోవాలా?

వాటిని కలిగి ఉండకూడదు.

మనసు నిశ్శబ్దమయినపుడు, బేరీజు వేయటం మానివేసినపుడు, తను జ్ఞానమనుకునే దానిలో ముందుకు వెళుతున్నపుడు ఒక వ్యక్తి జీవితమనే సమస్యను పరిష్కరించటం ప్రారంభిస్తాడు. బేరీజు వేయటం నుండి నిగ్రహించుకోవాలి. ఎందుకంటే మనసు కేవలం పనికి ఒక పరికరం మాత్రమే. సత్యమయిన జ్ఞానానికి ఉపకరణం కాదు. నిజమైన జ్ఞానం మరెక్కడినుండో వస్తుంది.

బేరీజు వేయటం నుండి నిగ్రహించుకోగలిగితే వ్యక్తి సత్యం యొక్క మరింత ఖచ్చితమయిన జ్ఞానాన్ని చేరుకోగలుగుతాడు. ఈ ప్రపంచంలో తొమ్మిది వంతుల దు:ఖం మాయమయిపోతుంది.

మనసు తనకు తెలియదని అంగీకరించగలిగితే ఈ విశ్వంలోని అస్థవ్యస్థతలో అధికభాగం తటస్థమయి పోతుంది.

CWM 4 : 3 శ్రీమాత

బంధాలను అధిగమించడం

మీ ప్రకృతి స్వభావాన్ని అనుసరించి లేదా మీ అంతరాత్మచేత ఆజ్ఞాపింపబడినపుడు, మీ జీవితరేఖా పథాన్ని ఏదో కారణంగా, మీరు ఎంచుకున్న కార్యాన్ని మార్చుకోవలసిన అవసరం లేదు. అదే మీ సరియైన ధర్మమవుతుంది. ఈ మూడు పరీక్షలు చాలు, అంతకుమించిన నిర్ణీతమయిన నడవడికనుగానీ, కార్యమార్గాన్ని కానీ జీవనాన్ని కానీ గీతామార్గం నిర్దేశించి ఉండలేదు. మీరు ఏ చైతన్యపు స్ఫూర్తితో పనిని చేస్తున్నారన్నదే అక్కడ ముఖ్యం. వేర్వేరు ప్రకృతులకు లేదా స్వభావాలకు బాహ్యమయిన రూపం వైవిధ్యాన్ని కలిగి ఉండవచ్చు. దివ్యశక్తి మీ పనికి బాధ్యత వహించి పనిచేస్తున్నదనే స్థిరమైన అనుభవం మీకు కలగనంత వరకూ ఆ విధంగానే ఉంటుంది. ఆ తరువాత ఆ శక్తే ఏమి చెయ్యాలి ఏమి చేయకూడదనేది నిర్ణయిస్తుంది.

అన్ని బంధాలను అధిగమించటమనేది వాస్తవంలో కష్టతరమే. అది సుదీర్ఘమయిన సాధన ఫలంగా మాత్రమే సాధ్యం. ఆంతరంగికమయిన ఆధ్యాత్మిక అనుభవంలో చాలా వేగవంతమయిన సమగ్రమయిన ప్రగతి ఉంటే తప్ప సాధ్యం కాదనేది గీతా బోధన సారం. ఫలం పట్ల కోరిక సమసిపోవటం, చేసే పనికి అంటిపెట్టుకోకపోవటమూ అనేది, అన్ని ఘటనల పట్ల, అందరిపట్లా, మంచి లేదా చెడు కీర్తిపట్ల, ప్రశంస, దూషణలు, అదృష్ట, దురదృష్టాల పట్ల సమత్వాన్ని కలిగి ఉండటం, అహంకారాన్ని విడిచిపెట్టడం, అనుబంధాల నుండి బయటకు రావటానికి యేవి అవసరమో అవన్నీ కూడా. ఎపుడైతే మీరు చేసే ప్రతి పనీ పరమాత్మకు స్వచ్ఛంద నివేదనగా చేయగలిగినపుడు, హృదయాన్ని పూర్తిగా ఆయనకు సమర్పించినపుడు,

అందరిలో అన్నిటిలో భగవంతుడున్నాడనే స్థిరమైన అనుభవం కలిగినపుడు, ఈ చైతన్యం, అనుభవం వ్యక్తి అన్ని భాగాలలోను అన్ని కదలికలలోను 'సర్వభావేన' కలగాలి - కేవలం మనసులోను, ఆలోచనలలోనే కాక, అపుడు అనుబంధాలన్ని వీగిపోవటం సులభతరమౌతుంది. నేను గీతామార్గం గురించి చెబుతున్నాను. తపోజీవితం గడిపేవారు ఇదే ధ్యేయాన్ని మరొక విధంగా పొందుతారు. విషయాల అనుబంధాలను తెంపివేసుకోవటం జరిగితే, తద్వారా ఆ అనుబంధమే తిరస్కారము, నిరుపయోగం వలన క్షీణించిపోతుంది.

CWSA 29 : 236 - 237

పనిలో ఆనందం

దైవానికి సేవ చేయాలనుకునే వారికి ప్రార్థన

ప్రతి ఆటంకాన్ని తొలగించిన ఓ పరమాత్మా మీ కీర్తి కీర్తించెదన్.

మీ కార్యాన్ని నిర్వర్తించుటలో ఏ ఆటంకమూ లేకుండా అనుమతించుప్రభూ

మీ అభివ్యక్తీకరణకు ఏ జాప్యము నిర్బంధం లేకుండా కరుణించండి ఓ దేవాధిదేవా

ప్రతిక్షణం ప్రతి విషయం మీ యధేచ్ఛను సఫలీకృతం చేయుటలో కరుణించండి ఓ కరుణామయా!

మహోన్నతమైన ఉన్నత శిఖరాల నుండీ శరీరంలో అతి చిన్న కణం వరకూ అస్తిత్వంతో ప్రతి అంశం ప్రతి కార్యకలాపంలోనూ మీ ముందు ప్రణమిల్లుతున్నాను. మాలో ఎప్పటికీ చెదరని విశ్వాసం నిలిచేలా కటాక్షించండి ఓ ప్రభూ!

మరెవ్వరి ప్రభావాలకూ లోనుకాక పూర్తిగా మీ కనుసన్నల ఛాయలలోనే మమ్ములను నిలువనీయండి.

ఎన్నటికీ మరువని లోతైన ప్రగాఢ కృతజ్ఞత కటాక్షించండి.

మీరు మాకనుగ్రహించిన మహాద్భుతమైన బహుమానాలను ఒక్క క్షణం వృథాగాకుండునట్లు వినాశనముగాకుండునట్లు కనికరించండి.

మహోన్నతమైన ఓ ప్రభూ మీ వైభవాన్ని కీర్తించెదను.

మీ విజయంలో చురుకైన తీవ్రమైన లోతైన పరిపూర్ణ అచంచల విశ్వాసాన్ని మాకనుగ్రహించండి.

ఓ పరాత్పర సత్యమా

CWM 1 : 482 *శ్రీమాత*

ఒక ఆసక్తికర కథ : నిష్క్రమించిన ఓ శరణాగతుడు

ఉదాహరణకు యస్.డి.నే తీసుకో : జీవితాంతం శ్రీ అరవిందులను సేవిస్తూ జీవించిన మనిషి - నా ఛాయాచిత్రాన్ని గుండెలకు హత్తుకొని చనిపోయాడు. ఇతడు చాలా అంకితభావం గల వ్యక్తి. చెక్కుచెదరని అంకితభావం గల, బాగా ఎరుకగల వ్యక్తి. అతని అస్తిత్వ భాగాలన్నీ అంతరాత్మ చుట్టూ చక్కగా వ్యవస్థీకరించబడినాయి. అతడు తన దేహాన్ని విడిచే రోజున చిన్న "యమ్", సమాధి ప్రక్క ధ్యానిస్తున్నపుడు ఆకస్మికంగా ఆమెకొక దర్శనం జరిగింది. సమాధి ప్రక్కనున్న చెట్టు పూవులన్నీ (పసుపుపచ్చ పూలు, నేను వాటిని "సేవ" అన్నాను) ఒక పెద్ద బొకేలాగా తమంత తాము తయారై తిన్నగా పైకి, పైపైకెగసిపోయాయి. ఆమె దర్శనంలో యీ పుష్పాలు యస్.డి. ఆకారంతో అనుసంధానమయ్యాయి. ఆమె పరుగెత్తుతూ యస్.డి. యింటికి చేరింది - అతడు పరమపదించాడు.

ఈ అంతర్దర్శనం గురించి నాకు తర్వాత తెలిసింది. అతడు నిష్క్రమించినప్పుడు అతని అస్తిత్వమంతా ఐక్యమై సమకూర్చబడి పూర్తిగా సజాతీయమై విచలనముతో చెదరని గొప్ప ఆకాంక్షతో "పరార్థం" అని శ్రీ అరవిందులు చెప్పినదాని పొలిమేర వరకు శ్రీ అరవిందులు తమ అతి మానస కార్యనిర్వహణకు భువిపై అధ్యక్షత వహించి ఉన్న అచటికి నేరుగా, దారి తప్పకుండా చేరుకుంది. ఆ వెలుగులో అతడు కరిగిపోయాడు.

శ్రీమాత : శిష్యునితో సంభాషణ

*జూన్ **24, 1961***

Vol. 52, No. 7
July 2022

Date of Publication
1st July 2022

Registered: PY/41/2021-23

AKHILA - Akhila Bharata Patrika (Telugu)

Registered with the Registrar of Newspapers for India: No. 23593/72 (monthly)

Matter shall reveal the Spirit's face. — Sri Aurobindo

Flower on the Cover:

Work

Let us offer our work to the Divine,
this is the sure way of progressing.
(Spiritual Significance and explanation of the flower
given by the Mother)
Botanical name: Acacia auriculiformis

Owner: Sri Aurobindo Society
Printer: Swadhin Chatterjee for Sri Aurobindo Ashram press
Publisher: Pradeep Narang for Sri Aurobindo Society
Published from: Society House, 11 Saint Martin Street, Puducherry - 605001
Printed from: Sri Aurobindo Ashram Press,
No. 38, Goubert Avenue, Puducherry - 605 001, India
Editor: K. V. Rao

Single copy Rs. 30 **Annual Subscription Rs. 200 (in India)**

A Monthly Published by

SRI AUROBINDO SOCIETY-605001